XXI. évfolyam 41. szám · Ára: 1 forint · 1965. október 14.

— És ezzel kellett nekünk eltartási szerződést kötnünk ...

Korszakalkotó találmány

– De vajon átveszi-e a kereskedelem?...

MÉRGES KISVERSEK

HÁZASSÁGTÖRŐK, VIGYÁZAT!

Olyan a házasságtörés,
mint a fokhagymás pirítós, ami
ízes, pikáns is, de nehéz
ha azt ettél, titokban tartani.

VESZÉLYES ÖNHITTSÉG

Önhitt írótárs mondta ezt előttem:
„A tévedéseim is én vagyok,
díszt ad n e v e m annak, ha bakot lőttem!"
„Veszélyes" — szóltam — „amit ön kifejt itt,
mert mi lesz avval, amit alkotott,
ha holnapra a n e v é t elfelejtik?"

GONDOLAT ÉS VALÓSÁG

„Több fényt!" — fakadt ki egyszer Goethe.
— E mondás törpe lesz legott,
ha ráeszmélsz, hogy félvad őse
kitalálta az ablakot.

KI A REGÉNYES?

Farkas az őzet nem látja szépnek,
királyi palást a molynak csak étek,
mindegy a lónak ezüst-e a kengyel, —
regényes állat csak egy van: az ember.

Török Rezső

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

OPERAHÁZI KALAND

Budapesten tartózkodó külföldi barátaim, kedden, szeptember 28-án, az Operaházba látogattak. Megbeszéltük, hogy az előadás után értük megyek. Esős idő lévén, nem szerettem volna az utcán sokáig várakozni, felhívtam tehát délelőtt az Operaházat, és megkérdeztem, mikor van vége az előadásnak. A további dialógusok így hangzottak:

NŐI HANG: Nem tudom.

ÉN: Talán tudja valaki.

NŐI HANG: Kapcsolom a portást.

A portás jelentkezett.

PORTÁS: Nem tudom.

ÉN: Nem lehetne megtudakolni?

PORTÁS Tessék várni. *(Kis szünet után.)* Nem tudják.

Estefelé valóban megeredt az eső, és új offenzívára indultam. Most már sokkal szerényebb lettem:

ÉN: Halló, Operaház?! Nem tetszik tudni, körülbelül mikor van vége a mai előadásnak?

FÉRFI HANG: Nem tudjuk.

ÉN *(agresszíven)*: Hogyhogy nem tudják?

FÉRFI: Először megy együtt a Székelyfonó és a Furfangos diák. Nem lehet kiszámítani.

Sakk-matt. De nem nyugodtam bele. Rájöttem, hogy az Operaház egyszerű elektronikus számológép segítségével ki tudja számítani:

1. Meddig tart a Székelyfonó?
2. Meddig tart a szünet?
3. Hány percig tart a Furfangos diák?

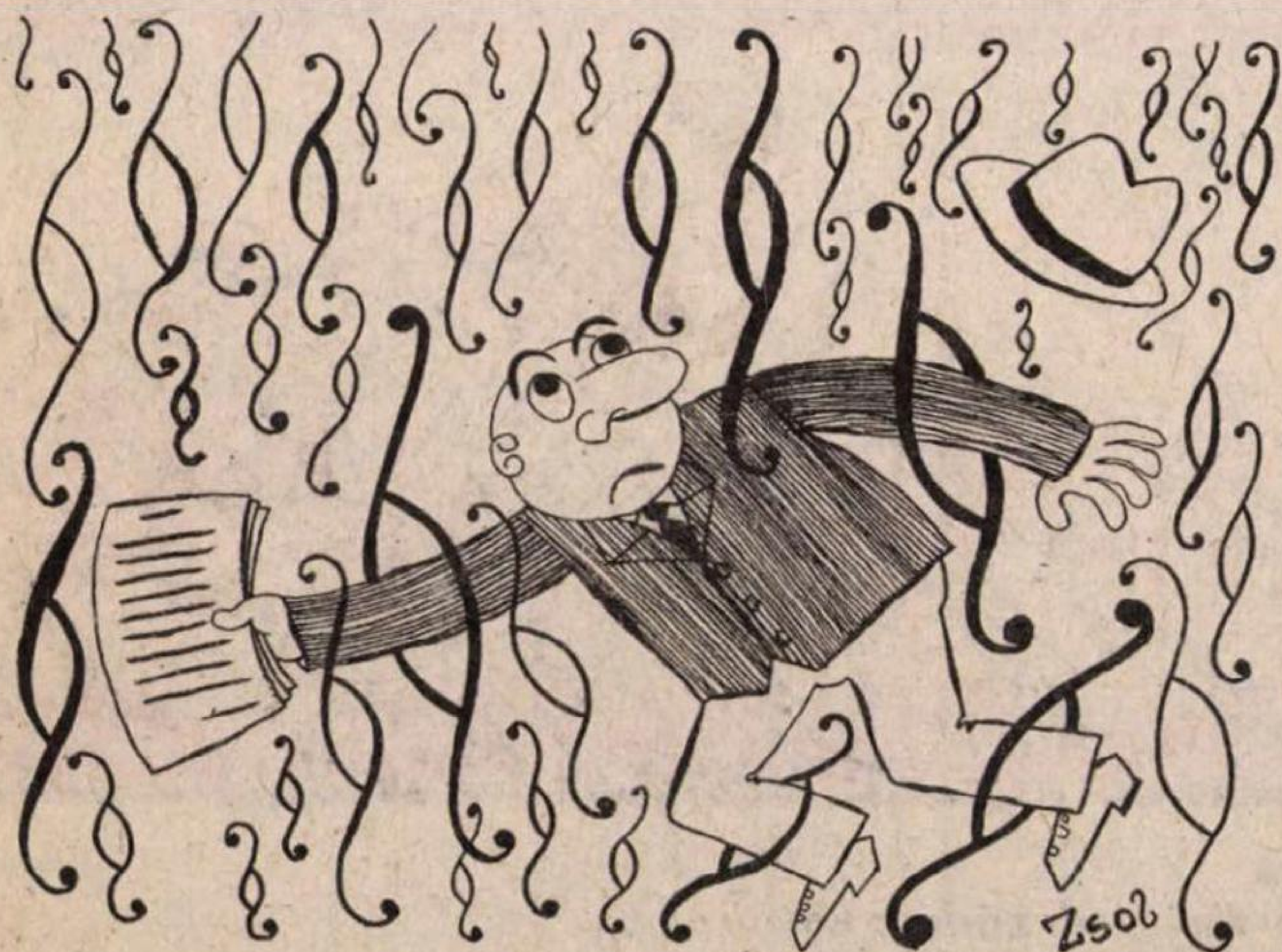
Ezt összeadjuk, majd hozzátoldjuk a hét órai kezdethez, és megkapjuk az eredményt, azaz rájöhetünk, hogy az előadás mikor végződik.

Körülbelül.

(s. a.)

Hivatali dzsungel

Divatos

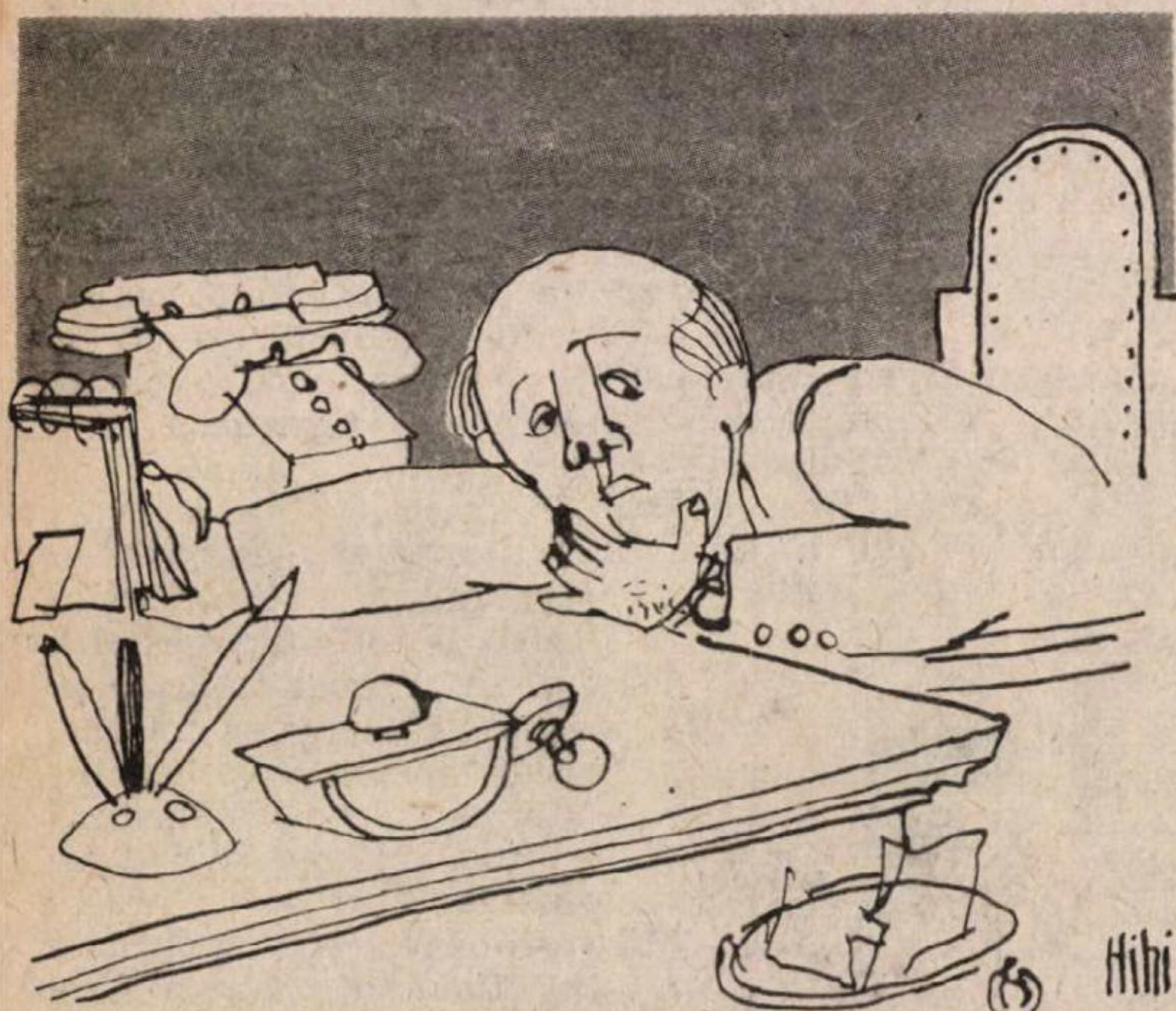
– Ilyen frizurát kérek!

A GORILLÁK ÉS A TÉVÉ

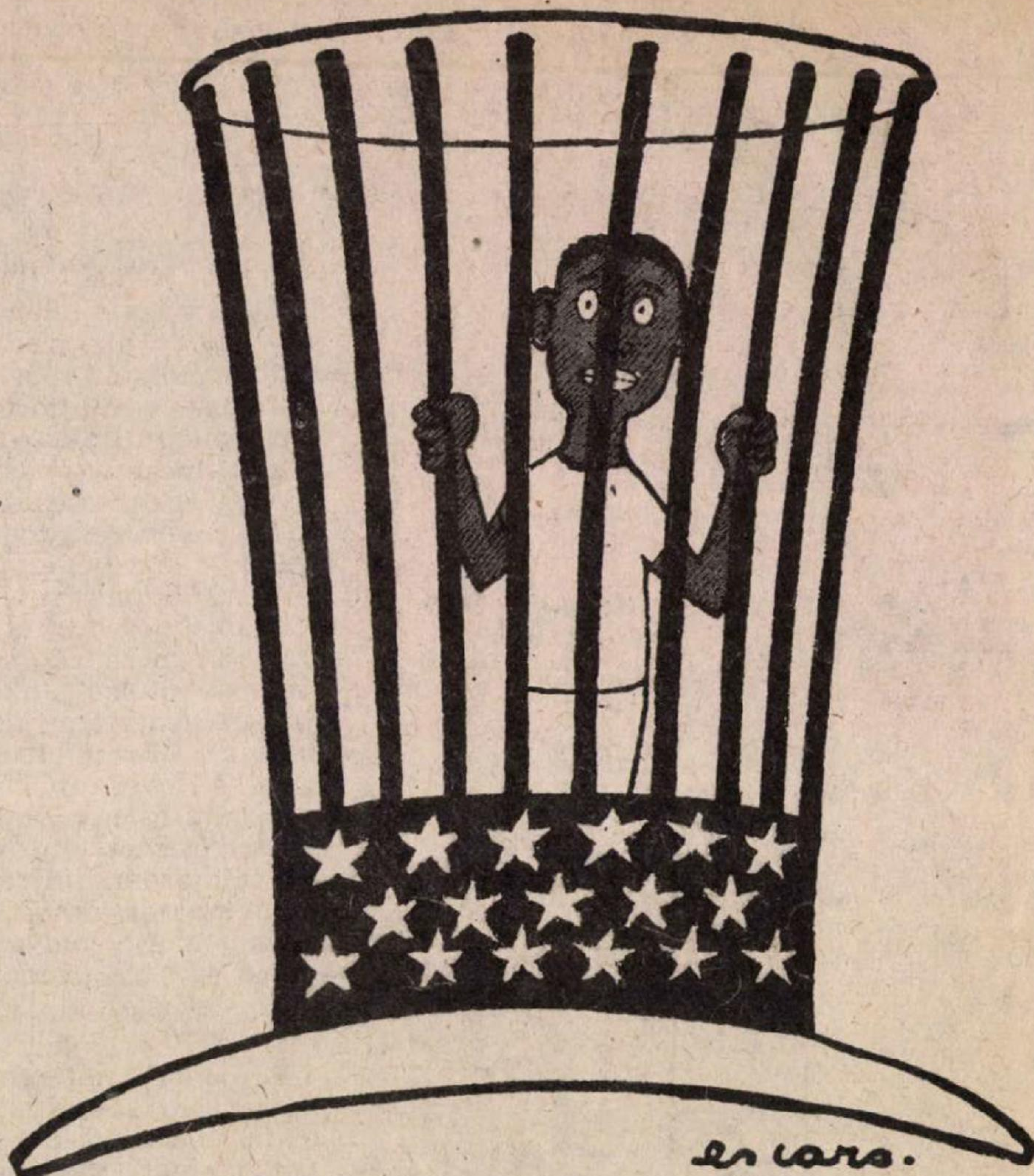
A New York-i Bronx-állatkertben a gorillák ketrecébe tv-készülékeket állítottak be, hogy megnyugtassák a kissé ideges állatokat. A négy gorilla — név szerint: Mambo, Sumaili, Pilipili és Oka — most napestig ott ül a képernyő előtt. Különösen a cowboy-filmeket és a táncdalénekeseket szeretik, feltéve, ha sok tánc is szerepel a műsoron.

Ezenkívül úgyszólván mindent elhanyagolnak, semmire sincs idejük. A televízió teljesen átalakította a gorillák életét.

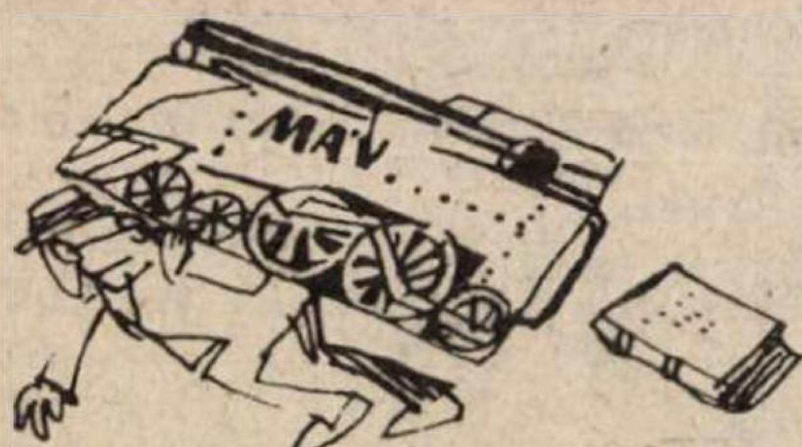
Gondoljunk a jövőre!

— Hát ma mit tudnék holnapra halasztani?

Mindenütt ugyanaz a kalap, Dél-Vietnamtól Alabamáig
(Escaro rajza, Párizs)

ÁRLESZÁLLÍTÁS

Most már óvatos vagyok, nem veszek meg mindent azonnal. Megvárom, amíg leszállítják az árát, s akkor nem ér olyan bosszúság, mint most, amikor el kell néznem, hogy a könyvállványomon ott pihen Chaucer „Canterbury mesék" című könyve 53 forintért, holott most megvehettem volna féláron. S amennyit én ezekből a mesékből olvastam, nyugodtan megvárhattam volna a felezési idejüket. De most már megokosodtam!

Éppen a napokban tárgyaltam egy dieselesített mozdony megvételéről. Nem mondom, hárommillió forint nem magas ár, de türelemre intettem magamat: nem hajtják a mozdonyt olyan forrón, ahogy fűtik! Majd adják még alább is! Elkövetkezik a nagy tavaszi mozdonyvásár, s akkor potom másfélmillióért valósággal utánam hajítják a mozdonyt. Ehhez csak öt lottó-számot kell eltalálnom, s még marad is valami, amire persze szükség is lesz, mert másféle árleszállításokra is kell számítani.

Mostanában gyalogjárok, ami egyrészt egészséges, másrészt megvárom, amíg piacra dobnak nagy mennyiségű, de még mindig jó állapotban levő autóbusz- és villamosjegyet, s féláron lehet vásárolni. Noha gyalog járok, nem közlekedem szabálytalanul, megvárom, amíg nagy kihágási vásár lesz, s félárú büntetésöszszegért lehet bemenni a pirosba.

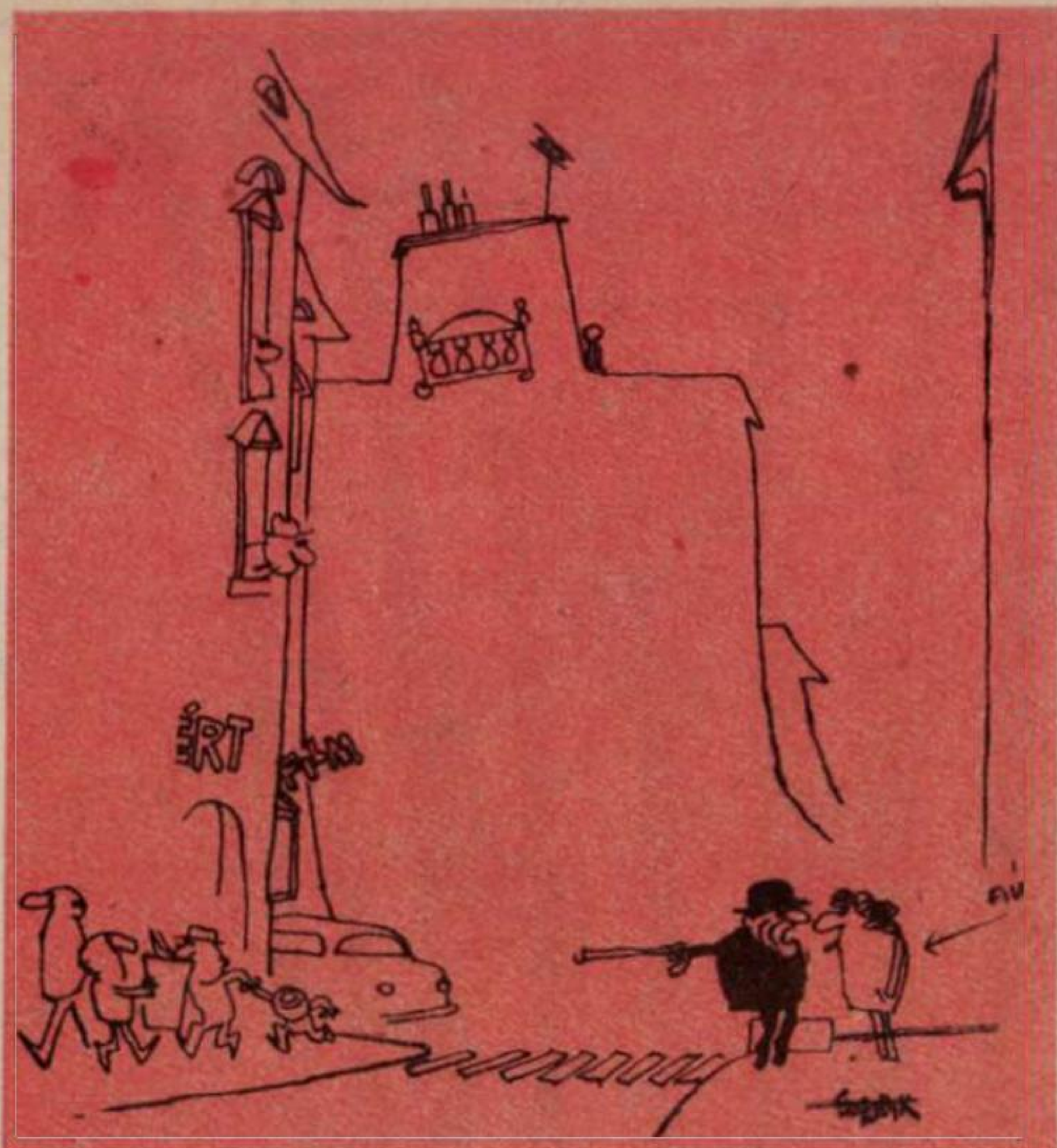
Ha jó kedvem kerekedik, poharat majd csak a nagy pohárvásárok, üveghetek idején török, s ha ötven százalékkal leszállítják a nagybőgő árát is, hajlandó vagyok beleugrani, mert még a fékezhetetlen duhajkodás terén is szem előtt kell tartani a takarékossági szempontokat. Nemegyszer előfordult már a múltban, hogy egy nappal az árleszállítás előtt mulattam egy nagyot, teljes áron. Az ilyesmi rendkívül bosszantja az embert utólag, amikor látja, hogy egyesek, akik nem siették el a dolgot, úgyszólván fillérekért rúghatják ki a ház oldalát.

A lényeg a türelem! Ha az ember egy kis pénzhez jut, ne rohanjon azonnal nyakló nélkül mindent megvásárolni teljes áron, csatahajót, vasúti hidat, hőerőművet, aranybányát, vízesést, olajmezőt, repülőgépgyárat, operaházat, tűzhányót, vagy a Hold túlsó oldalát, hanem várja meg, amíg leszállítják a felsorolt cikkek árát, s akkor bizonyos, hogy sokkal jobban be tudja osztani kis fizetését.

Türelem olcsó, mindamellett jó minőségű rózsát terem! Várt lány leszállított árat nyer! Olcsó húsnak semmivel sem hígabb a leve, mint a drágának! A történelemből is tudjuk, milyen meglepő mértékben tud leszállni valaminek az értéke. Csak ki kell várni, ha erre módja van az embernek.

Feleki László

Nehéz utazás

– Segítsen át, fiam, a túloldalra, a rokonokhoz utazom Kanadába!

Vállalati ügy

– Nem kaphatnék egy másik cellát?
– Miért?
– Ő volt a hivatali főnököm . . .

T. Alszerelő Vállalat!

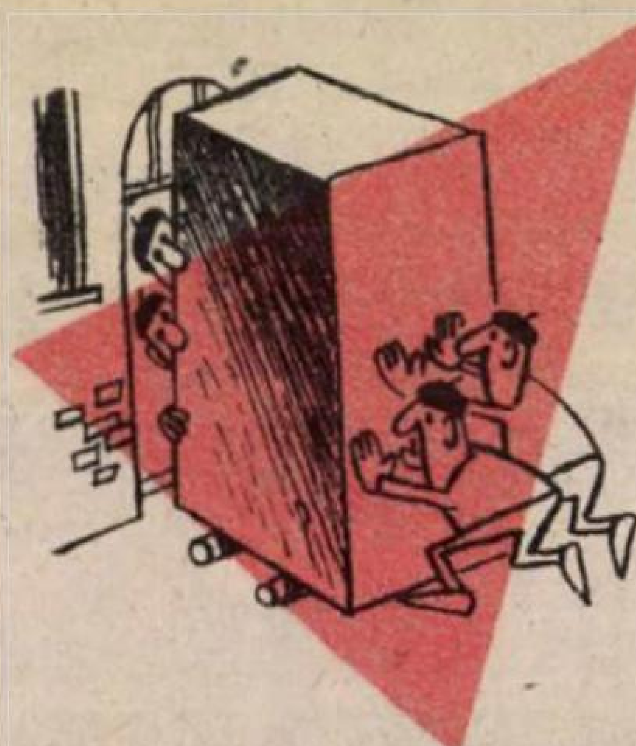
Egy nagy teherautó állt meg az irodaház előtt, lelöktek róla egy hatalmas olajtartályt. Nem csúsztatták — lökték! Remegett a ház, remegett az utca, és remegett az emberek dobhártyája a környéken. Azt hittem, dinamit robbant, az ablakhoz ugrottam, de csupán a korszerű rakodás utolsó akkordjainak lehettem szemtanúja. Mire felocsúdtam, a teherautó tovarobogott, és nem tudtam elismerésemet kifejezni a szállításban közreműködő szaktársaknak. Tegyék meg helyettem önök, egy kis prémiummal tetézve, a gyors munkáért.

A hétmilliméteres lemezekből készült, két méter magas, óriási olajtartály most kint hever a ház előtt. Nem fér be a kapun az istenadta, és ha netán be is férne, akkor még mindig nem férne be a pince ajtaján, mert az is sokkal kisebb, mint az olajtartály. Pedig annak be kell jutnia a pincébe, mert benne kell tárolni az olajat az irodaház központi fűtéséhez.

De — a régi slágerrel szólva — hogy megy be az a nagy elefánt az oroszlán barlangjába?

Úgy, hogy önök elküldik a szerelőiket, akik autogénhegesztővel darabokra vágják az óriási olajtartályt. Akkora darabokra, hogy beférjen a kapun is meg a pince ajtaján is, aztán a szétdarabolt részeket ismét összehegesztik a pincében, a helyszínen.

Ha kellő szakmai tudással bírnék, akkor azt is kérdezhetném, hogy miért nem a lemezeket szállították már eredetileg a helyszínre és miért nem ott hegesztették össze őket óriási tartállyá? De én nem kérdezek ilyen csacskaságot! A tartályt készítő Főgyártó Vállalat ugyanis nyomáspróba nélkül nem ad ki a kezéből

tartályt, tehát a lemezeket tartállyá forrasztotta össze, lelkiismeretesen megcsinálta a nyomáspróbát, és leszállította a megrendelést. Önök viszont most — mint szerelő alvállalkozók — darabokra vágják a tartályt, és fuccs a nyomáspróbának, amiből én arra a naiv következtetésre jutok, hogy mégiscsak a lemezeket kellett volna önöknek megrendelniük s a helyszínen összehegeszteniök.

Nem kételkedem abban, hogy végül majdcsak rendbe jön az olajtartály ügye, de mégis erősen gyötör az aggodalom: mi lesz a nyomáspróbával? Ha ugyanis most a helyszínen el lehet végezni a nyomáspróbát, vajon miért nem lehetett volna elvégezni a nyomáspróbát ugyancsak a helyszínen akkor, ha a Főgyártó Vállalat az olajtartályt lemezekben szállította volna egyenesen le a pincébe? Ha pedig a most helyszínen újból összehegesztett tartályt netán nyomáspróba nélkül veszik használatba, akkor miért ragaszkodtak a nyomáspróbához a Főgyártó Vállalatnál, ha a tartályt a leszállítás után, a helyszínen ripityára kellett szétfűrészelni?

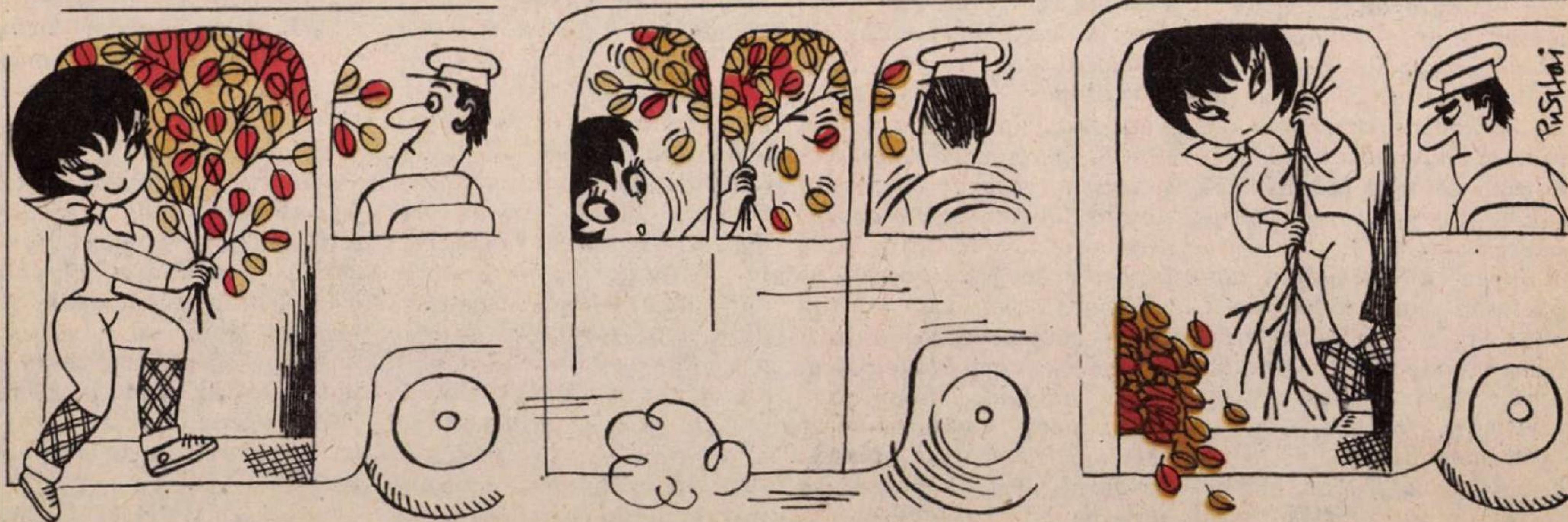
Egye fene! Több is veszett Mohácsnál! Az a lényeg, hogy ismét egészben lesz az olajtartály. Dupla munkával, dupla költséggel.

Kis ország vagyunk, de jól élünk, és bőven van pénze a mi kis népgazdaságunknak . . .

Földes György

Pusztai Pál rajza

Jucika és az őszi lomb

FORGATÓCSOPORT

Az erdő mélyén vert a stáb tanyát,
még harmat csillogott minden háron,
de ők egy percig sem tétováztak,
s forgatni kezdtek – egy birkát nyárson.

KEZDJÜK MEGTANULNI

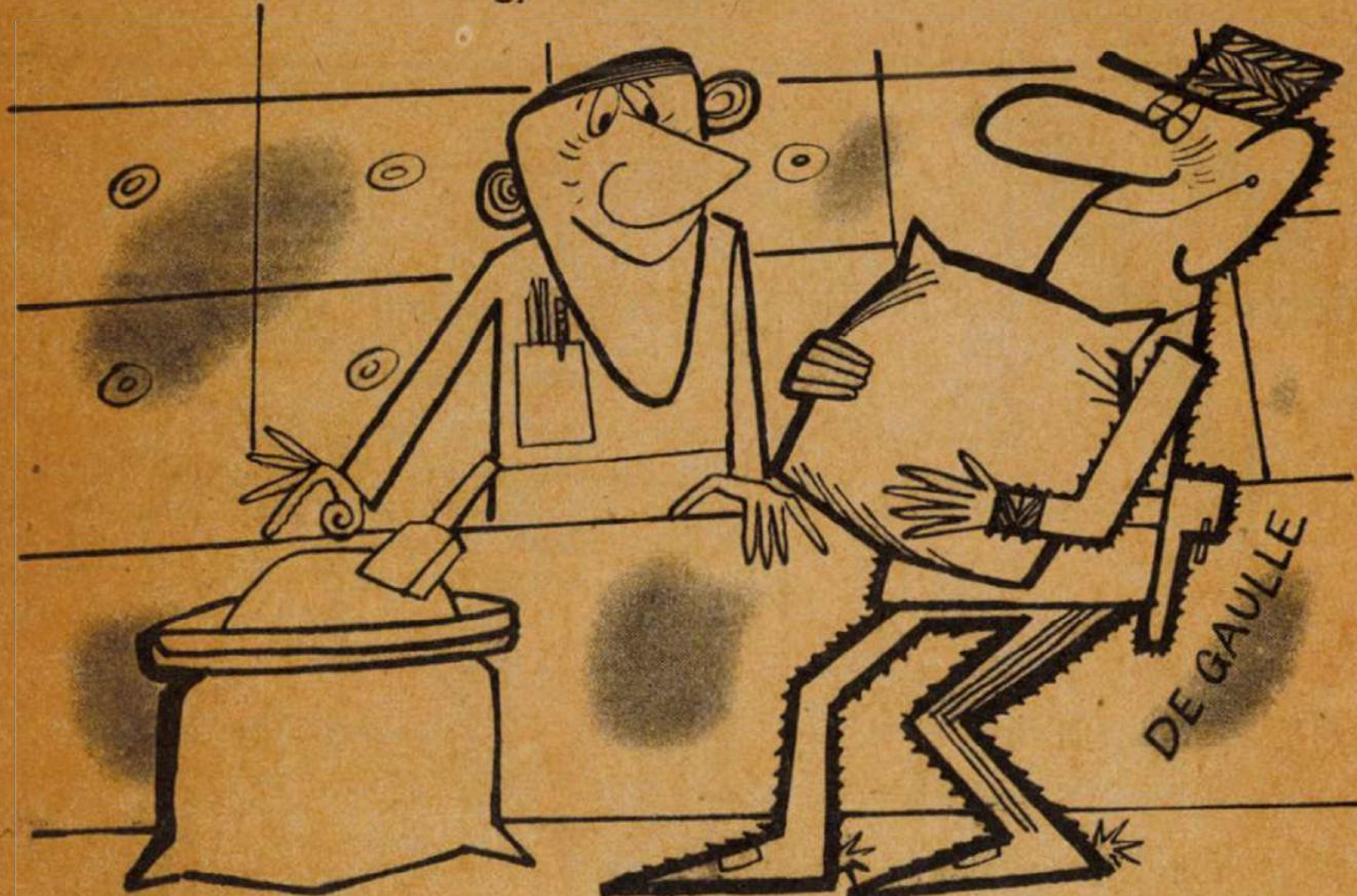
Nem lehet
unni a
filmet, ha
Hunnia!

TEMPORA MUTANTUR...

Tiszta szívből kacagunk,
ha rémfilmet látunk
és a filmvígjátéktól
borsódzik a hátunk...

Szilágyi György

Nagy bevásárlás Fülöp György rajza

– Hova lesz ez a rengeteg törött bors, elnök úr?
– Johnson orra alá...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGY CIPŐ NAPLÓJA

Jó szüleim a Fővárosi Mértékutáni Cipőkészítő Vállalat. A »nevem«: 3812 6/1. Minőségem príma. Tanúsítja a lila bélyegzés a bensőmben: MEO I. Különben 34-es vagyok, női félcipő, krém színben.

Mint kész cipőt adtak el május közepén a Váci utcában, 310 forintért. Gazdám örült is nekem kezdetben, sajnos egy június eleji, rövid gellérthegyi sétán – bal lábra való vagyok – az oldalam varrása végigrepedt kb. 15 centiméteres hosszúságban.

No de sebaj: a reklamációs irodában megállapították, hogy állott és foszló fonállal készültem, tehát jogos a panasz. A Bölcső utcai telepen szétbontották, úgyszólván újjászültek engem. Kár, hogy kissé sokáig készültem, ámde oda se neki.

Újabb fordulat: most ugyan nem feslek már fel, viszont lötyögök. Nemcsak én, de testvérkém is. Ezenkívül át is ázunk. A reklamációs iroda most már mindkettőnket kezelésbe adatott, hogy le ne essünk a vevő lábáról. Hát fel se megyünk többé. Jelenleg kb. 32-esek vagyunk, annyi parafát tömtek belénk.

Hogy beázunk? Hát igen. A felvilágosítás szerint mi úgynevezett könnyű kis cipők vagyunk, csak száraz időben valók. Tehát ha viselőnk fel akar húzni bennünket, akkor előbb tájékozódjék a Meteorológiai Intézetnél...

Most mit tegyünk, kedves Ludas Matyi, hogy a gazdánk viselni tudjon bennünket?

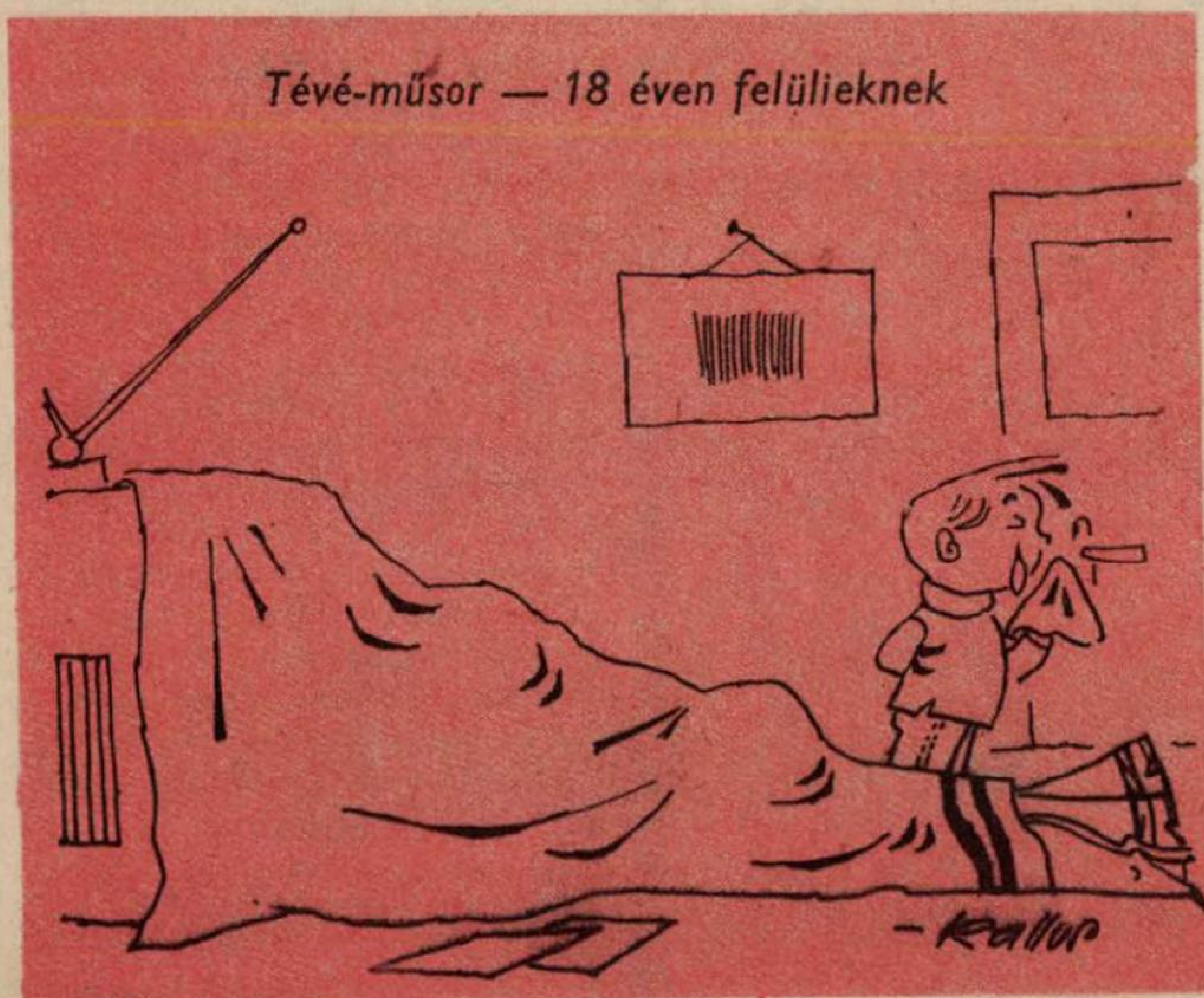
(d. e.)

Képtelenség

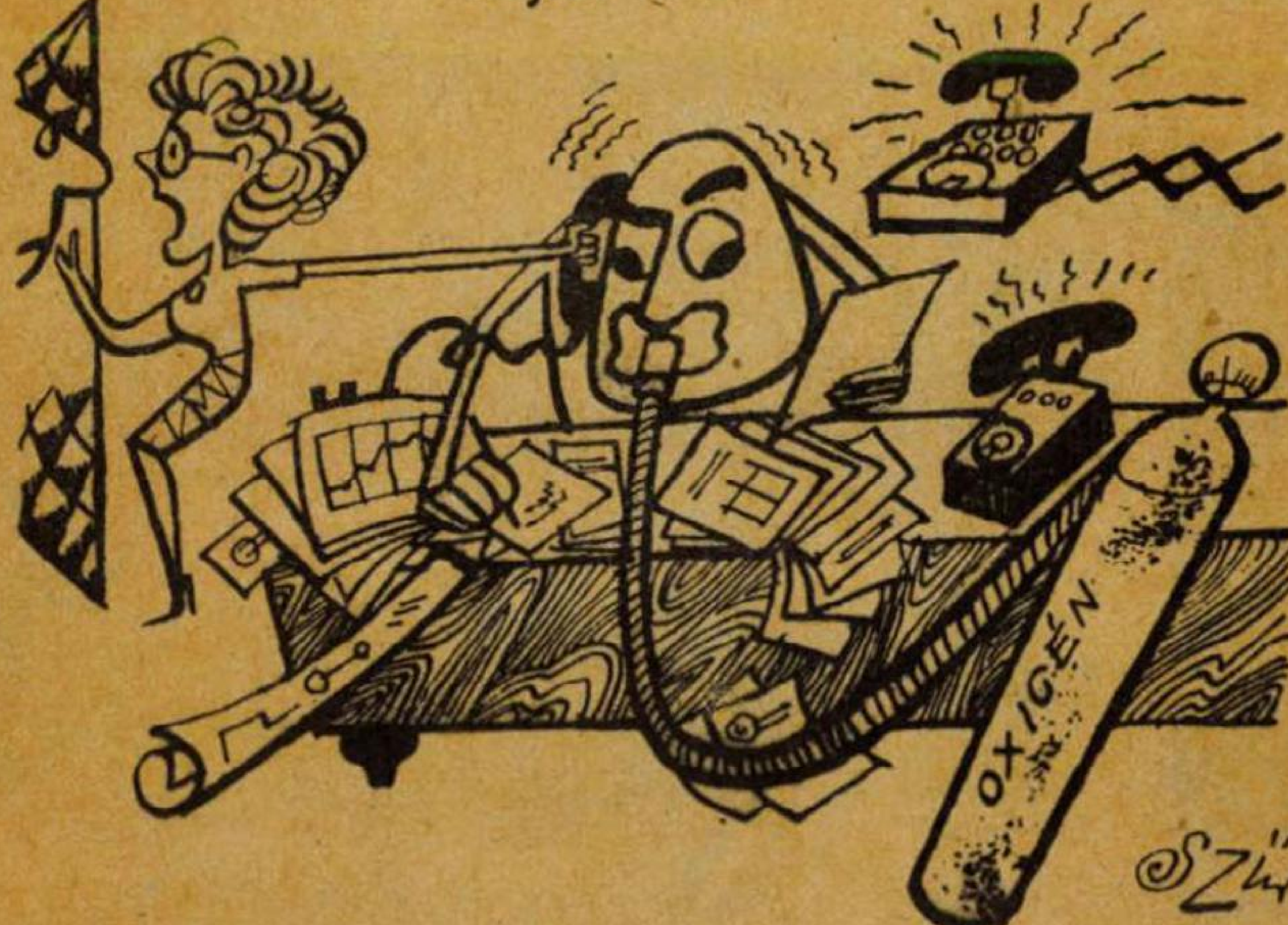

– ... és most itt állunk megfürödve...

Tévé-műsor — 18 éven felülieknek

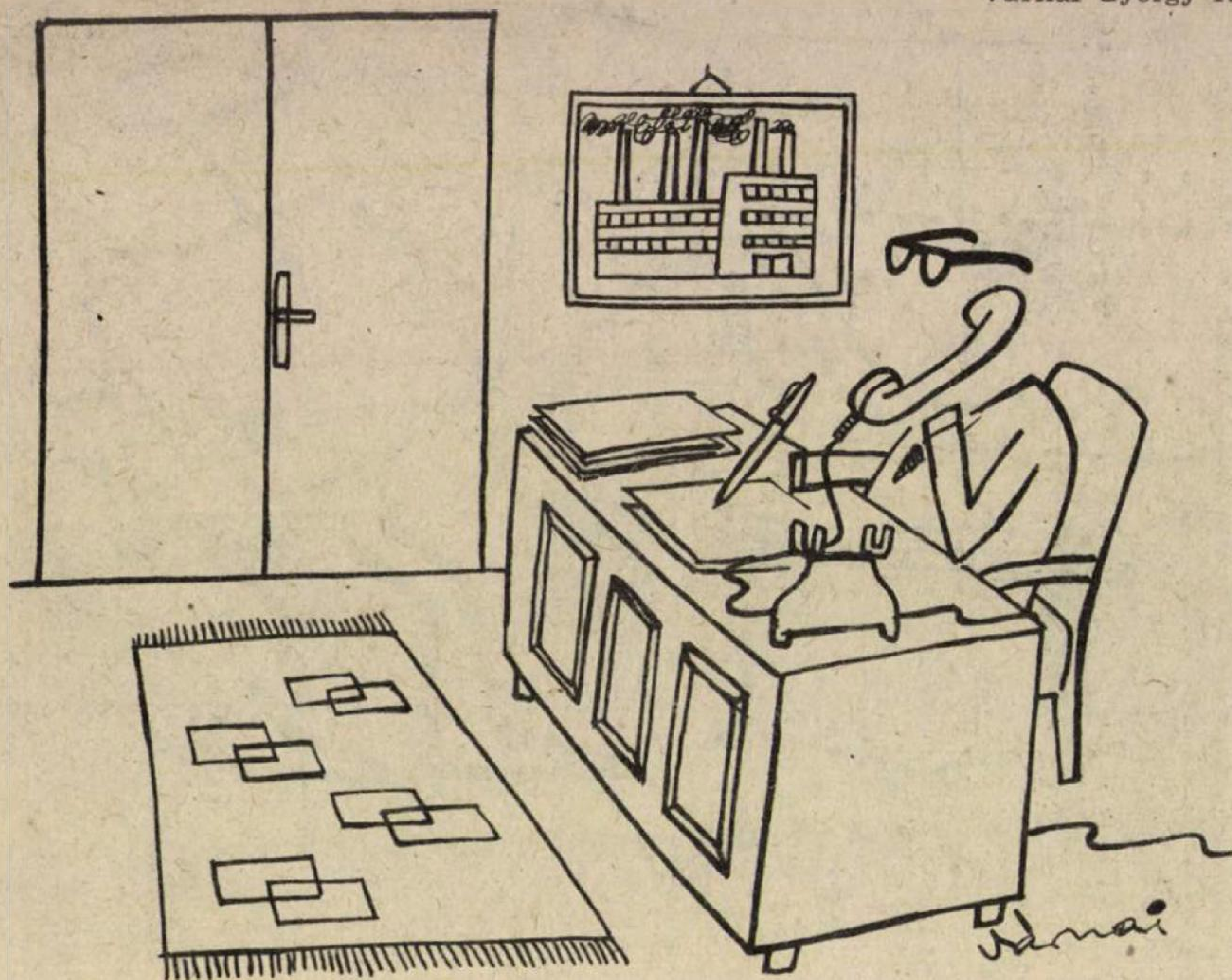
Hajrás Idők

– Az igazgató elvtársnak lélegzetvételnyi ideje nincs!

Az illetékes

Várnai György rajza

– Halló, igen, vállalom érte a felelősséget!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povács elmegy az ügyvédhez és elmondja, hogy válni akar a feleségétől.

– Miért? – kérdi az ügyvéd.

– Mert azt mondta nekem, hogy mamlasz.

– Ezt nem vállalhatom – mondja az ügyvéd –, mert ez nem válóok.

– Akkor elmegyek egy másik ügyvédhez.

– Kérem...

Valóban elmegy egy másik ügyvédhez, ahol hajszálra lejátszódik ugyanez a jelenet.

– No jó, jó – faggatja az ügyvéd –, de hát miért mondta magának azt, hogy mamlasz?

– Hát, tudja, ügyvéd úr, – válaszolja Povács –, az úgy volt, hogy a múlt szerdán éppen akkor toppantam be a hálószobába, amikor egy ismeretlen úrral csókolózott. Én felháborodva felelősségre vontam: „Mit csinálsz te itt?!". És erre ő azt felelte: „Hát nem látod, te mamlasz?"

Mit szól hozzá?

– Mihez?

– Hogy a kedvezőtlen időjárás miatt gyenge a szőlőtermés és kevesebb bort fogunk szüretelni.

– Én ebben látok valami vigasztalót is. Kevesebb bor, kevesebb részeg, kevesebb karambol. Nem gondolja?

– De ember, maga megfeledkezik a népgazdaság érdekéről! A népgazdaságnak az az érdeke, hogy minél több bort szüreteljünk.

– Várjon csak. Ha összevetjük azt a kárt, amit a sok bor okoz, azzal a haszonnal, amivel a kevesebb bor jár, körülbelül kiegyenlítődik a dolog. Mert gondolja csak el, több bor több balesetet okoz, aminek a gyógykezelése az államot terheli. Ha több a bor, több traktor fordul az árokba, több sorompó törik össze, több híd rongálódik meg, több poharat vágnak földhöz, több ablakot zúznak be, és mindez végeredményben a népgazdaság rovására megy. Viszont: ha kevesebb lesz a bor, kevesebb lesz a munkában a késés és az italboltban a késelés, kevesebb lesz a családi tragédia, kevesebb gyereket kell az államnak felnevelni, és végül kevesebbet kell küzdeni az alkoholizmus ellen. Az erre fordított energiát a szocializmus építésére fordíthatjuk.

– Hm. Mond valamit... Hát ahhoz mit szól, hogy a sajtóban ismét felvetették a táncdal-szöveg kérdését? Azt hittem, hogy ez már végleg lekerült a napirendről.

– Igazuk van a lapoknak. Ezek a szövegek többnyire csakugyan gyengék, érzelgősek, giccsesek, nem

ütik meg a legszerényebb költői mértéket sem. Csak az a baj, hogy azért a táncra alkalmasak és az ifjúság körében nagyon népszerűek.

– Mi hát a teendő?

– Szerintem nincs más, mint hogy az igazi költők írjanak táncdalszövegeket. Majd meglátjuk, kapnak-e hozzájuk zeneszerzőt, előadja-e a rádió, táncol-e az ifjúság. Addig elégedjünk meg azzal, amink van. Gyalog, uram, ha lovad nincsen!

– No jó. De most még valamit szeretnék kérdezni. Mit szól hozzá, hogy a demográfiai kongresszuson, ahol az emberiség szaporodásáról volt szó, kimutatták, hogy ha ez így megy tovább, 2000-ben a mai 3 milliárd ember helyett ennek a duplája, hatmilliárd él a földtekén. Nem lesz az kissé sok?

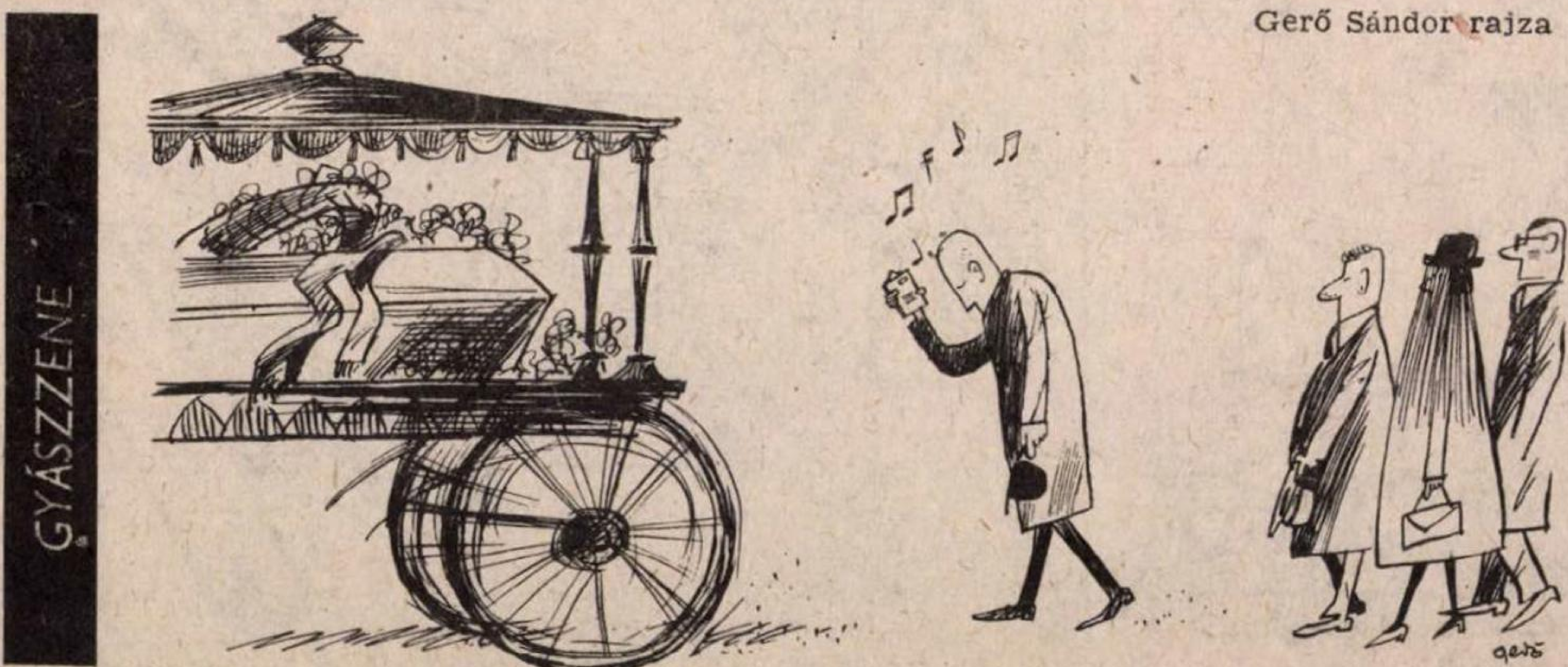
– Nincs ok a csüggedésre. A történelem tanúsága szerint a természet meg a sors mindig gondoskodott az emberiség megritkításáról. Az őskorban, amikor még divatban volt az emberevés, az emberiség egyik fele megette a másik felét, az ókorban az emberiség tekintélyes részét, mint rabszolgát irtották ki. A középkorban megérkezett a kolera és az is megtette a magáét. A mi korunkban a közlekedés végzi el ezt a ritkító műveletet. A motorbicikli ebben igen tevékeny részt vállal. No és itt vannak a háborúk, az árvizek, a földrengések.

Bízom az emberiség jövőjében.

Balázs Sándor

GYÁSZZENE

Gerő Sándor rajza

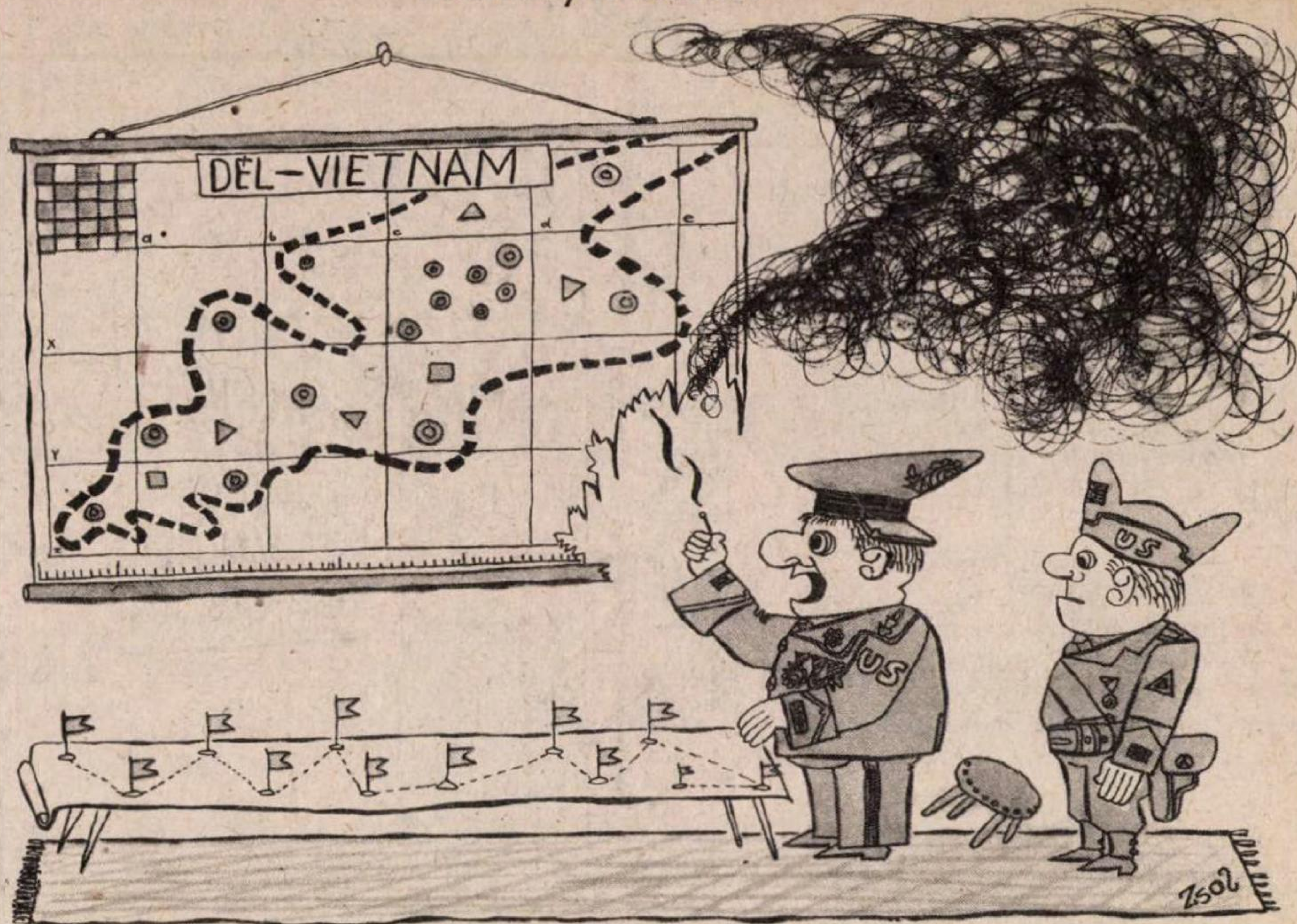
POKOL ÉS TISZTÍTÓTŰZ

San Franciscóból jelenti az UPI hírügynökség, hogy nem mindennapi per játszódott le nemrég. David F. Supples hátramaradott hozzátartozói megtámadták az elhunyt végrendeletét, s azt állították, hogy az illető azért hagyott az egyházra 200 000 dollárt, mert egyházi személyiségek pokollal és tisztítótűzzel fenyegették meg. A bíró, Joseph S. Huberty, elutasította a keresetet, ítélete indokolása szerint *„nem bizonyítható, hogy nem létezik pokol és tisztítótűz."*

Nem lett volna helyes, ha a bíró kiszáll a helyszínre?...

Zsoldos Sándor rajza

Eredményes támadás

– Szárnysegéd úr! Máris leadhatja a jelentést, kifüstöltük a partizánokat!

KÓRTÜNET

A nővér kiszólt az ajtón: — Kérem a következőt!

Középkorú, megtört férfiú támolygott be a rendelőbe. Az orvos fel se nézett, s úgy mondta:

— Vetkőzzék le, kérem!

— Minek az? — kérdezte bánatosan a beteg. — Nem látszik én rajtam semmi, doktor úr. Az egész úgy kezdődött, hogy megálltam egy gyümölcsbolt kirakata előtt, és szemezni kezdtem egy pompás őszibarack-halommal. Pirosak voltak, pozsgásak. Csurgott a nyálam, ha rájuk néztem.

— Térjünk a tárgyra, kérem, odakint húszan várakoznak!

— A tárgynál vagyok én, doktor úr. Akkor figyeltem fel ugyanis először arra a furcsa betegségemre, hogy én mindig mindent összecserélek. Én abban a hitben voltam, hogy *ugyanannak* a boltnak a bejáratán megyek be, hogy vegyek egy félkilót a barackból, amelyiknek a kirakata előtt megálltam.

— És másik boltba tévedt véletlenül?

— Bizonyára! Kértem, és adtak egy félkilót. Kinyitottam a zacskót, és rögtön világos volt, hogy *ez nem az a bolt*, amelyikbe beléptem. Mert annak a kirakatában teniszlabda nagyságú pirospozsgás barackok voltak, a zacskóban meg asztalitenisz-labda nagyságú zöld vackorok nyamvadoztak.

— Hm. Mesélje csak.

— Legutóbb a múlt héten fordult elő megint. Néztem a szép zsemle nagyságú citromokat egy kirakatban. Bementem, vettem egy félkilót. Otthon kiöntöm, hát mit látok? Hat darab sárga bogyót. Megint más

boltba jutottam, mint ahová beléptem. Meg kellett fogóznom, hogy el ne szédüljek. Életemben nem hallottam erről a betegségről, és pont ezt kaptam el.

— No, de biztos, hogy más helyre került, mint ahová akart?

— Csak nem képzeli, doktor úr, hogy ha ugyanoda megyek be, ahová akarok, ahol a kirakatban olyan szép gyümölcsök vannak, akkor ilyen egészen másfajtákat adnak, amiknek csak az ára annyi, de minden egyebe más? Ma délben aztán végleg megbizonyosodtam, hogy beteg vagyok. Megtetszett a ruházati bolt kirakatában egy csinos, ízléses, olcsó női ruha. Valami gyönyörű volt, konfekció létére, azért a pénzért. Belépek a boltba, kérem a ruhát, s ahogy elém teszik, szédülés környékez. Már megint más céghez léptem be! Elébem tesznek ugyanabból az anyagból, ugyanolyan szabással egy használtnak látszó ruhafélét, se formája, se alakja, úthengerektől deszkavékonyra lapítva, s gallérja apró hurkákra összecsavarva, mint a loknis leánykahaj egy Jókai regényben. Nem rémes, doktor úr? Persze, az is lehet, hogy a kirakatok vannak összecserélve, és a boltok vannak jó helyen, de az is lehet, hogy nagyon, nagyon beteg vagyok.

Az orvos elővette a vénytömböt:

— Felírok magának valamit, az használni fog.

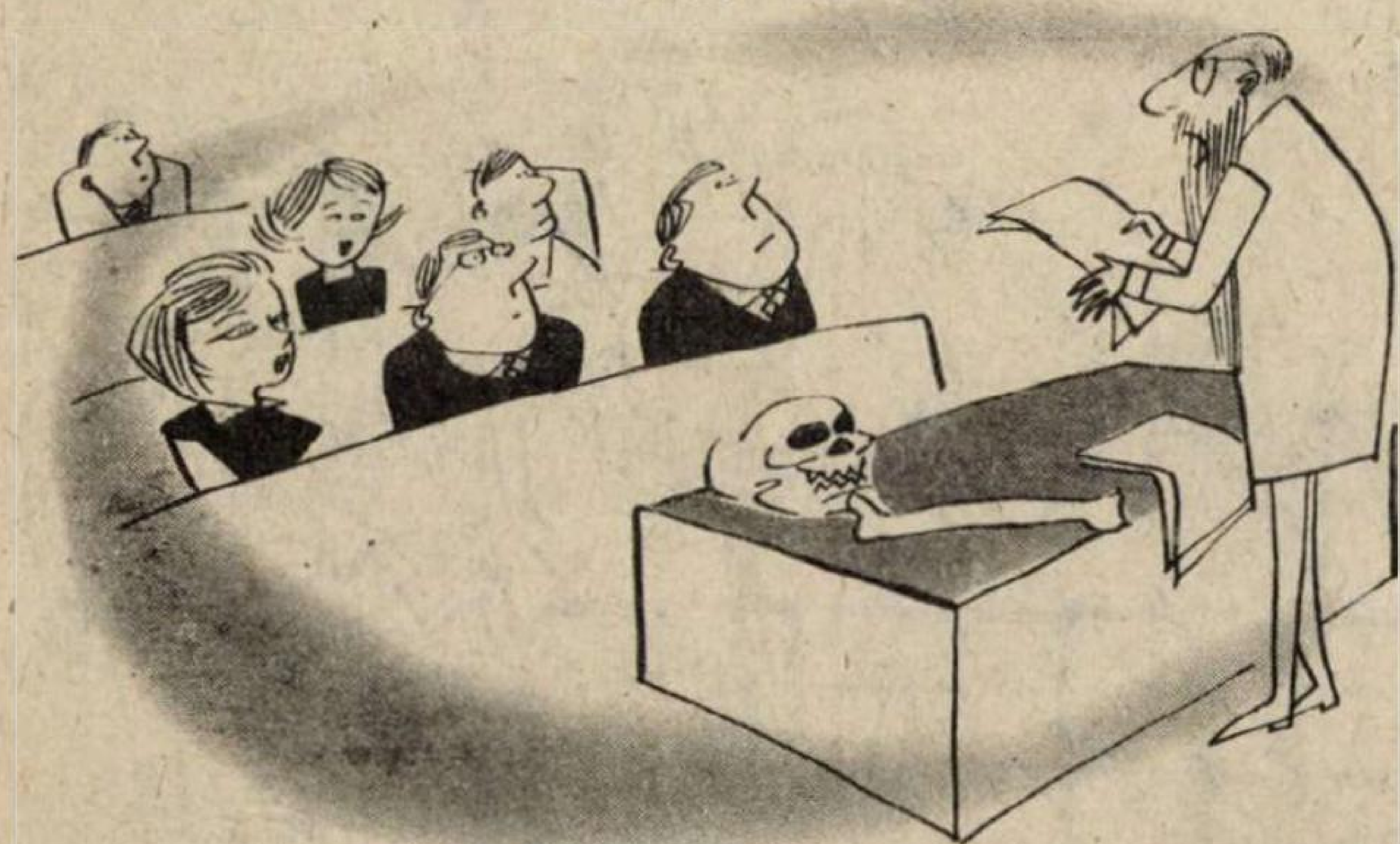
— Tablettákat? Kezelést? Diétát?

— Dehogyis. A népi ellenőrzés címét. Ezt a betegséget ott gyógyítják, nem itt.

— Tetszik látni? Megint másik céghez mentem. És ez így megy hetek óta... Meddig még?!

Alföldi Imre

Orvosi előadás

– Amit itt hallani fognak, annak a fele merő feltételezés! Hogy melyik fele, azt nem tudom megmondani...

SZILÁNKOK

GŐG

Nagyképű ismerősöm a ruhaüzlet kirakata előtt álldogál. Meredten bámul egy zakót, mely az őszi vásáron 400 forint helyett 280-ért kapható.

— Vegye meg! Most olcsó! — biztatom.

Gőgösen tekint felém:

— Minek néz engem? Nem kérek alamizsnát. Megvárom, amíg ismét drágább lesz!

*

HUMANIZMUS

Idős néni áll tanácstalanul a járdán. Át szeretne menni a túlsó oldalra. Végre egy fiatalember melléje lép:

— Nézze, mutter, nekem most nincs időm átvezetni magát, de egy fél óra múlva erre jövök vissza. Ha akkor még itt van, dumálhatunk a dologról.

A néni meghatottan bólint:

— Vannak még udvarias fiatalok.

*

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Szerencsétlen! Amikor meghamisította azt a számlát, nem gondolt arra, hogy ellenőrzési osztály is van a világon?

— Mondja meg őszintén: ki gondolt volna arra, hogy pont az ellenőrzési osztály fog ellenőrizni?

*

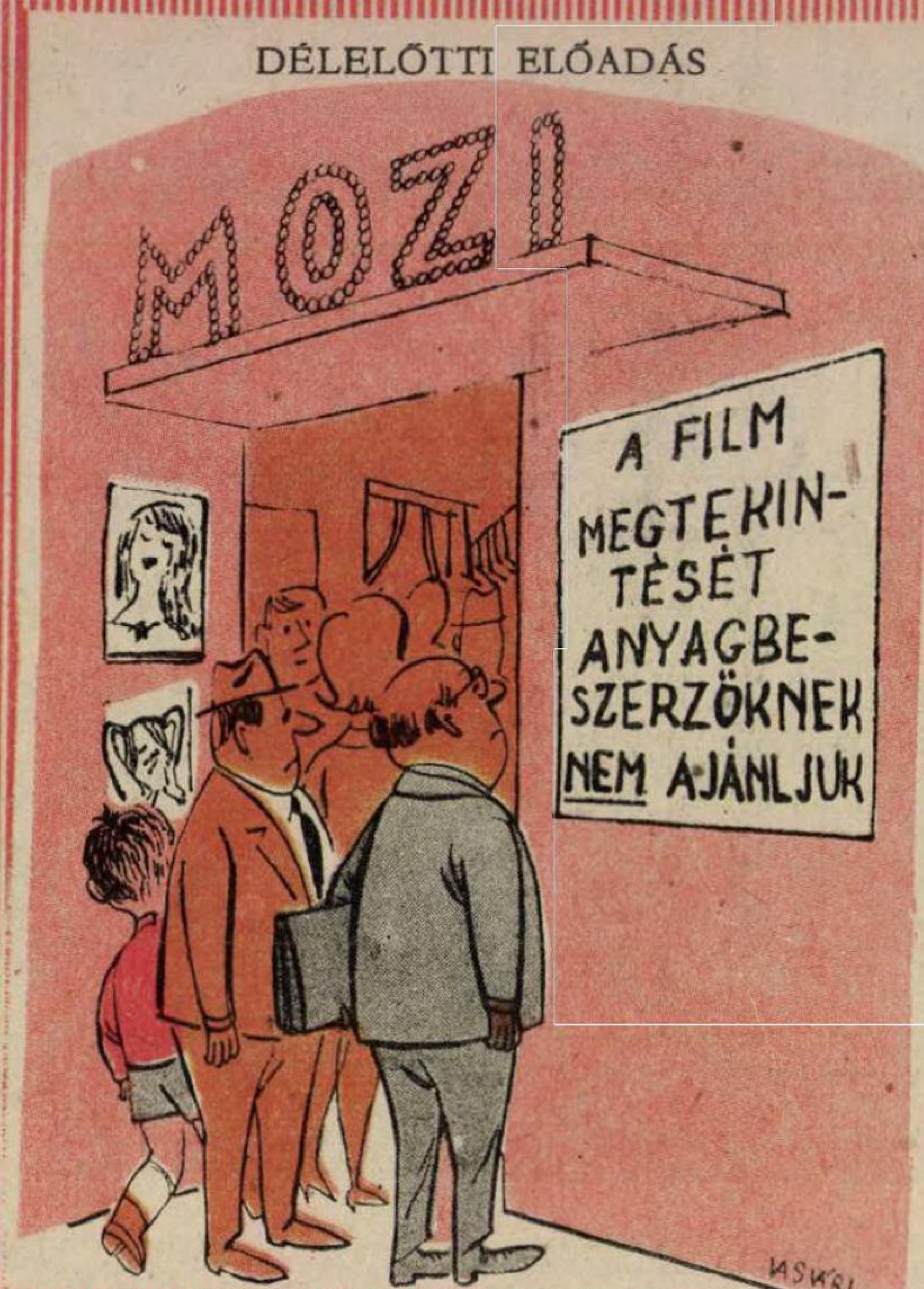
OKOS SZÜLŐ

A tízéves Gyuri elkeseredetten rágja a ceruzáját. Küszködik, izzad, a számtan példa sehogy sem akar sikerülni. Végül is apja szülői fensőbbséggel így szól:

— Nézd, fiam, ha nem tudsz valamit, az nem szégyen. Szólj csak bátran nekem, aztán majd megkérdezünk valakit!

(galambos)

DÉLELŐTTI ELŐADÁS

HATÁSOS GYÓGYMÓD

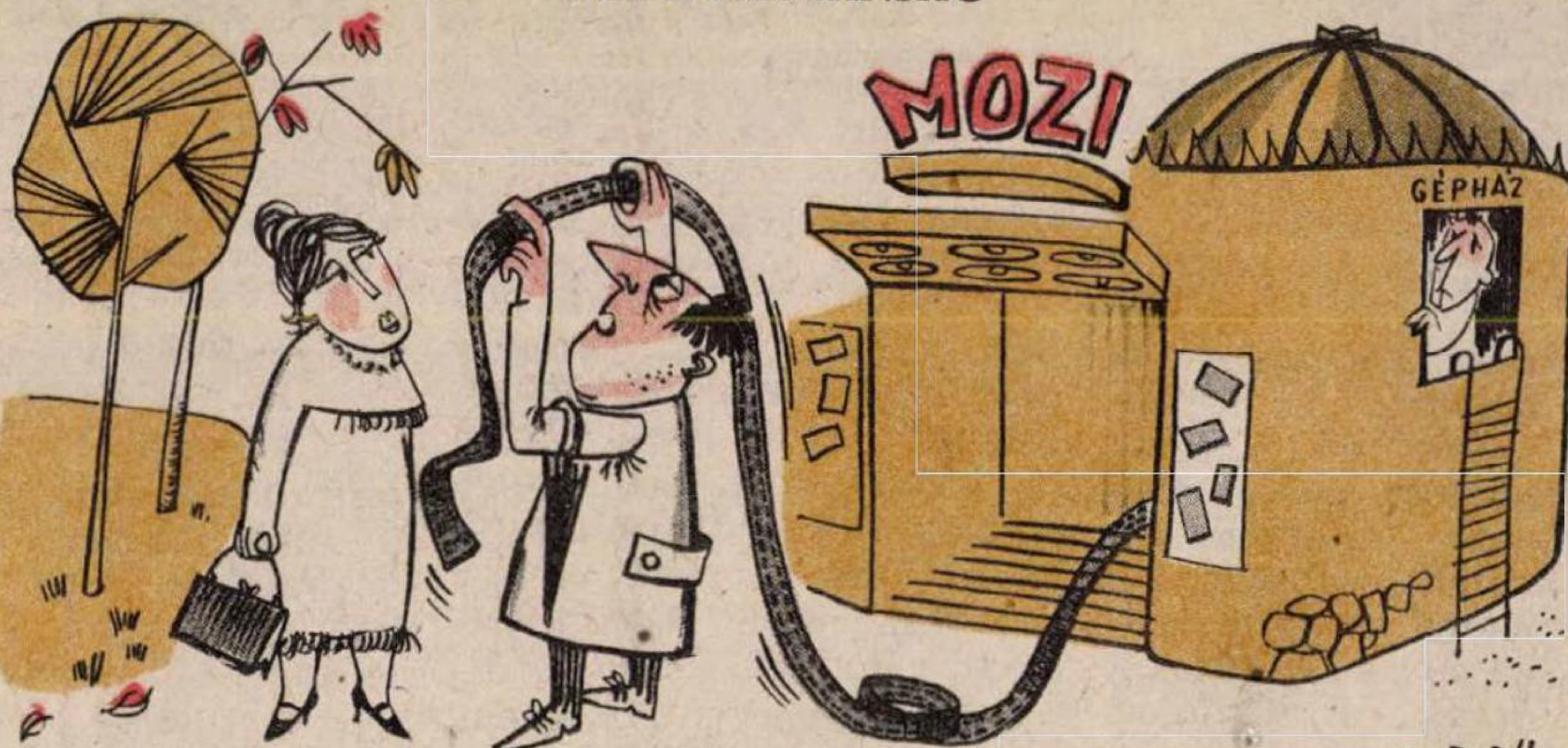

– Hogyhogy magának nem kell fizetnie a jegyért?

– SZTK-receptre kapom, altatónak...

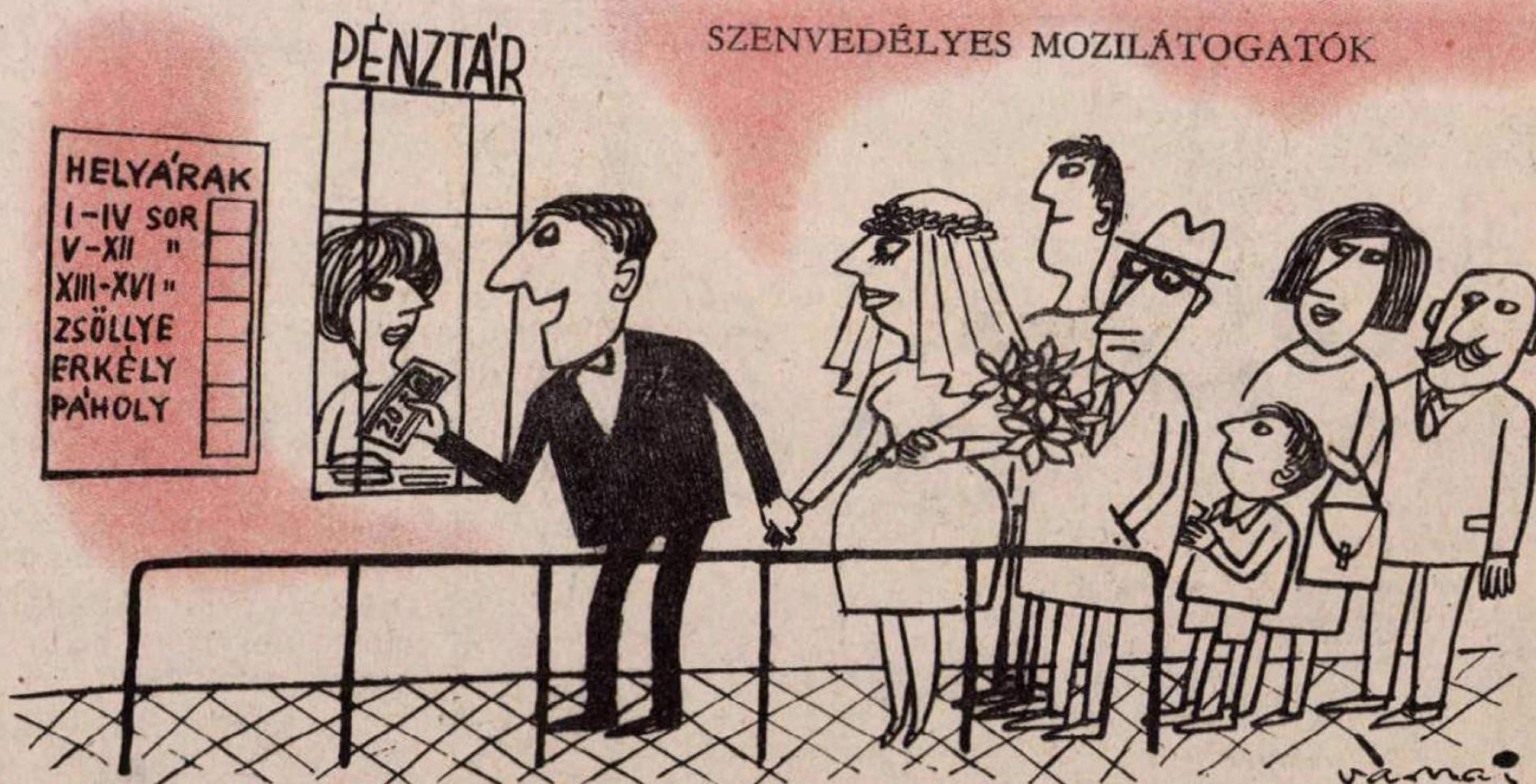
EGY KIS MOZI

BIZALMATLANSÁG

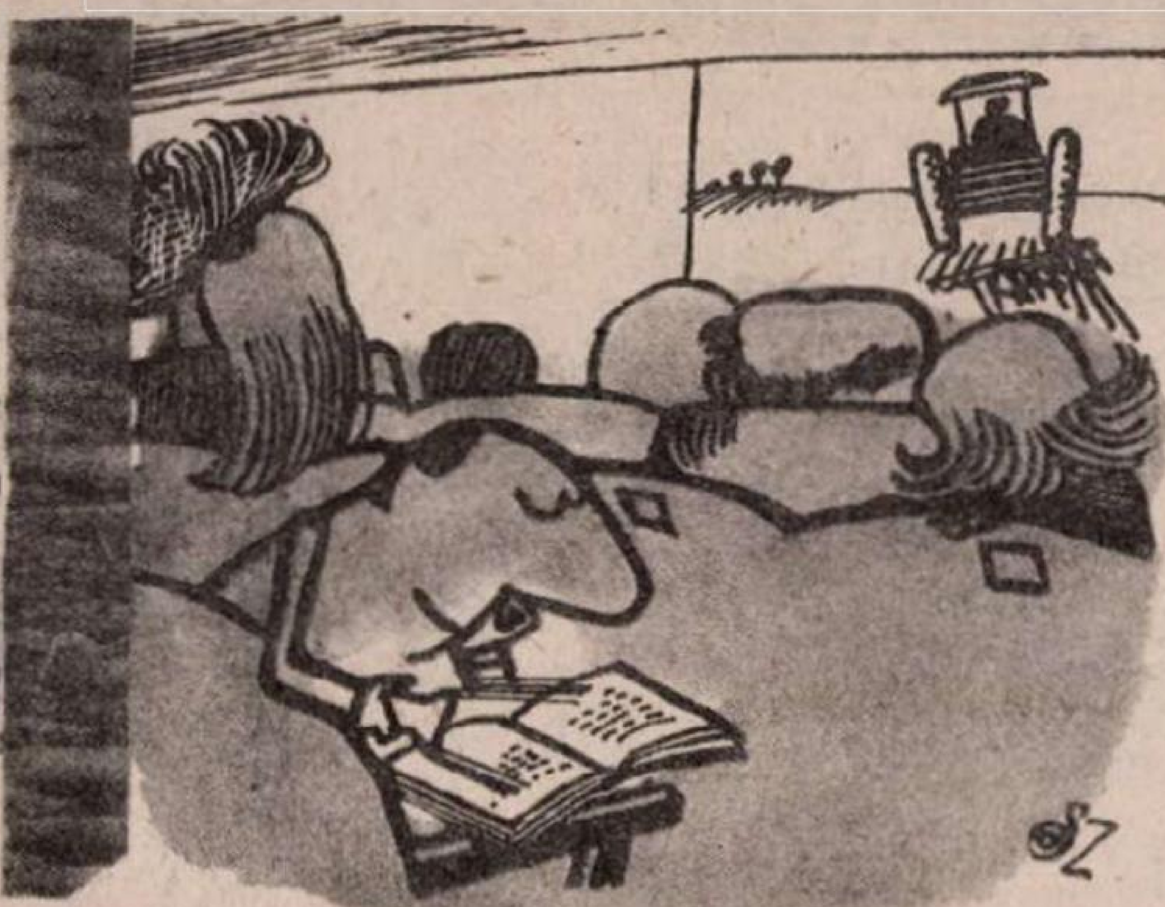
– Én tudni akarom, mire adom ki a pénzem!

SZENVEDÉLYES MOZILÁTOGATÓK

AMI BIZTOS, AZ BIZTOS

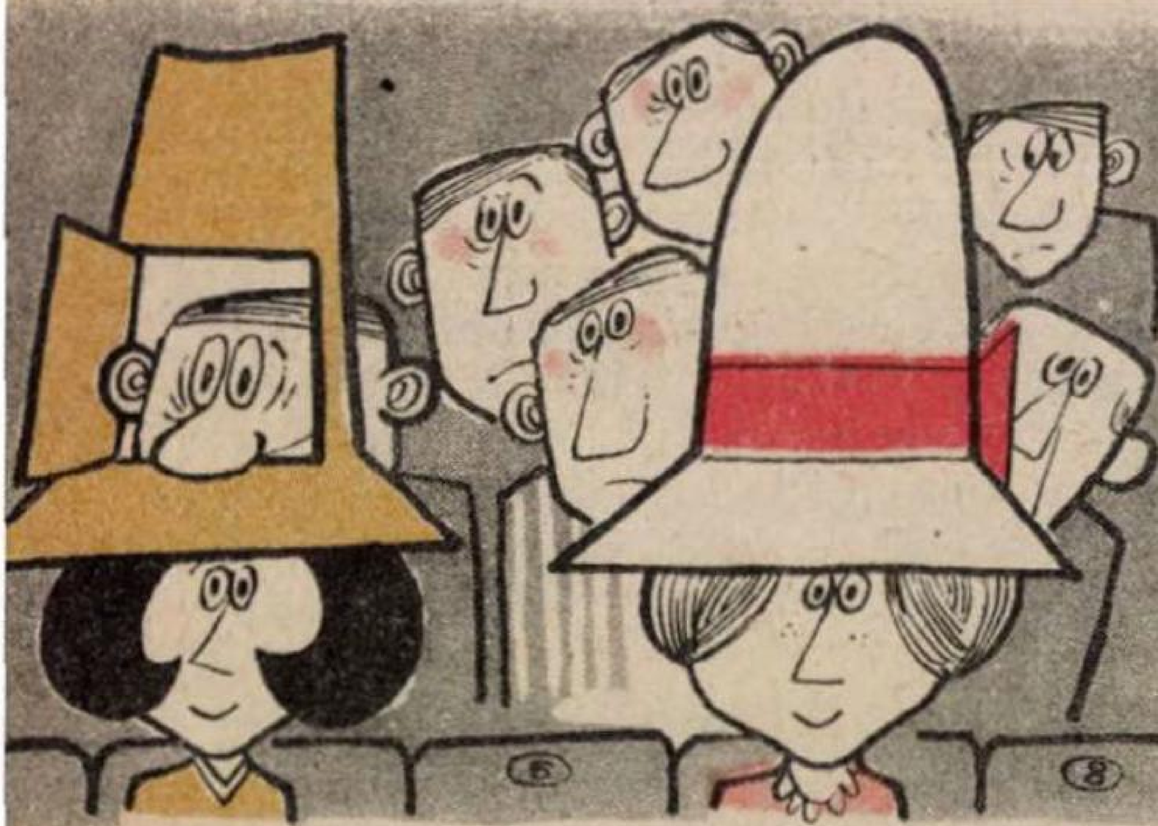

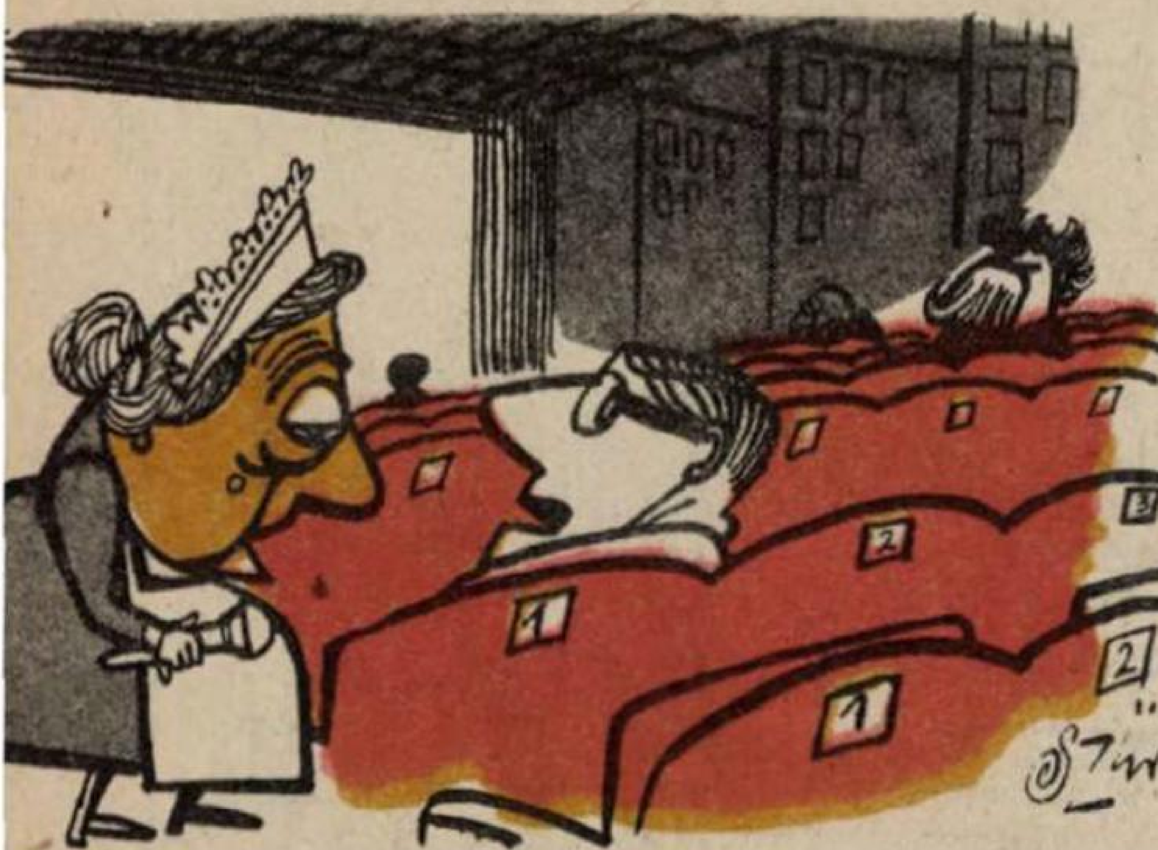
SZÉLES VÁSZON

– Sándor, azonnal ülj le!

MOZIKALAP

– Ilyen kevesen leszünk?
– Sajnos! Pedig olyan jó kritikák jelentek meg a filmről.

JÓ KIS FILM LEHET...

– A fél hatos előadásra volna négyszáz átadó jegyem!

KRIMI-FILM

– Pótszéket, vagy lövök!

Pesti tudósítónktól

Két tudós beszélget:
— Te tulajdonképpen miért nem vagy legalább levelező tagja az akadémiának?
— Nagyon rossz levélíró vagyok.

Örömmel olvastam, hogy a híres francia Maginot-vonal mégsem bizonyult teljesen használhatatlannak. 1940-ben ugyan nem tudta megállítani a németeket, most azonban olyan kitűnő gombát termesztenek benne, hogy puszta hallatára csettintenek az ínyencek. Bár már látnám a termonukleáris bombákat kávéfőzőkké átalakítva!

Társaságban az író hirtelen a homlokára csap. Áhítattal kérdezik tőle:
— Mi jutott az eszedbe?
— Egy körülbelül kétkötetes ötlet!

Egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók! Az ausztrálok még mindig törik a fejüket azon, hogy vajon miért tiltották el tíz évre a háromszoros olimpiai bajnoknőt, Dawn Frasert.

Ez azonban semmi ahhoz a kérdéshez képest, amely minket gyötör: miért menesztették Mészáros Józsefet, a Fradi edzőjét?

Úgy látszik, két magyar bajnokság legalább akkora bűn, mint három olimpiai bajnokság.

f. l.

RANDEVÚ

Már jó ideje figyeltem a szemközti asztalnál ülő három öregurat. Bár a beszédjükből semmit sem értettem, élénk taglejtéseikből, arckifejezésükből és az asztalt borító üres korsók számából arra következtettem, hogy fontos dologról lehet szó. Úgy tűnt, hogy a bajuszos és a kockás zakós – a két fiatalabb – valamire rá akarja venni a harmadikat, és az sehogy sem akar kötélnek állni. Közelebb húzódtam, és figyelni kezdtem, miről beszélnek. A bajszos vitte a szót:

– Határozottan, magabiztosan beszélj vele, az mindig jó hatást kelt. És legyél előzékeny, figyelmes. Segítsd le a kabátját, ha rágyújt, adjál neki tüzet...

– Nem dohányzik – vágott közbe a kockás zakós –, nem olvastad a levelében, hogy káros szenvedélyektől mentes?

– Úgy van, mentes – erősítette meg az öreg is –, de a dohányfüst nem zavarja.

– Akkor is legyél udvarias – védte az álláspontját a bajuszos –, és főleg nagyvonalú! Nehogy szimplát rendeljél! A nők ki nem állhatják a smucig férfiakat...

– Mit gondoltok, fiúk – vetette közbe félénken az öreg – nem kellene virágot vinnem? Azt hiszem, úgy illik!

– Korai lenne – vélte a kockás zakós –, szerintem nem szabad mindjárt az elején elkényeztetni. Különben sem szorulsz még arra, hogy ilyen kis „figyelmességekkel" próbáld megnyerni.

– Úgy van! – toldotta meg a bajuszos. – Enélkül is egészen biztos sikered lesz. A hirdetésből tudja, hogy hetvenkét éves vagy, és már a megjelenéseddel is meg fogod hódítani: hatvanötnek sem nézel ki!

– Igen – élénkült fel az öreg, ez a világos zakó nagyon fiatalít... – Hű – kapta elő ijedten a zsebóráját –, nem kések el?

– Jó húszperced van még – nyugtatta a bajuszos –, addig átgondolhatod, hogy miről is akarsz beszélgetni vele!

– Igen, az nem árthat... Mivel is akartam kezdeni? – nézett segélykérően a másik kettőre.

– Az időjárással... – segített a kockás zakós.

– Ja persze! Aztán hogy miért adtam fel a hirdetést... hogy főbérletem

van... Most akarok először nősülni... és hogy...

– A nyugdíjad! A legfontosabbat ki ne felejtsd! Szép nyugdíjad van!

– Igen, a nyugdíj – motyogta az öreg. – Biztos mindent össze fogok keverni – bökte ki elkeseredetten –, annyira ideges vagyok...

– Na, ne hülyéskedj! – vágta hátba a bajszos. – Nem vagy már éretlen tacskó! Megiszunk szépen még egy pohár sört, kicsit megnyugszol, aztán pontosan hatkor elindulsz. A Magyar Nemzet megvan?

– Csakugyan – kapott a fejéhez az öreg –, a legfontosabb! Anélkül nem ismer meg! Ijedten végigtapogatta a zsebeit, széttologatta az üres korsókat, s végül megkönnyebbült sóhajjal az asztal alól emelte ki az újságot.

A pincér hozta a sört. A másik kettő egyszuszra felhajtotta, az öreg óvatosan, csak egy-egy kortyot iszogatott.

– Na, siess már – nógatta a bajuszos –, a végén még csakugyan elkésel.

Az öreg felállt, arcán elszántság tükröződött. Megigazította a haját, a nyakkendőjét, s a kezét nyújtotta.

– Szevasztok. Este nálam találkozunk. Feltétlen gyertek fel.

– Jó, jó, ott leszünk! De most már indulás, hat óra van... És nyugodtan, csak semmi idegeskedés – kiabáltak utána kórusban.

Az öreg végigment az asztalok között, az ajtótól még visszaintett, aztán kilépett az utcára. Utána néztem. Kezében a Magyar Nemzetet lóbálva átment az úttesten, s eltűnt a szemközti presszó ajtaja mögött.

A szomszéd asztalra csend ereszkedett. A bajszos, és a kockás zakós némán szívták cigarettájukat, s elmélyülten nézegették a túloldali járókelőket.

– Csak ne kezdjen el dadogni – szólalt meg a bajszos –, szegény Sándor, ha izgul, mindig elakad a szava...

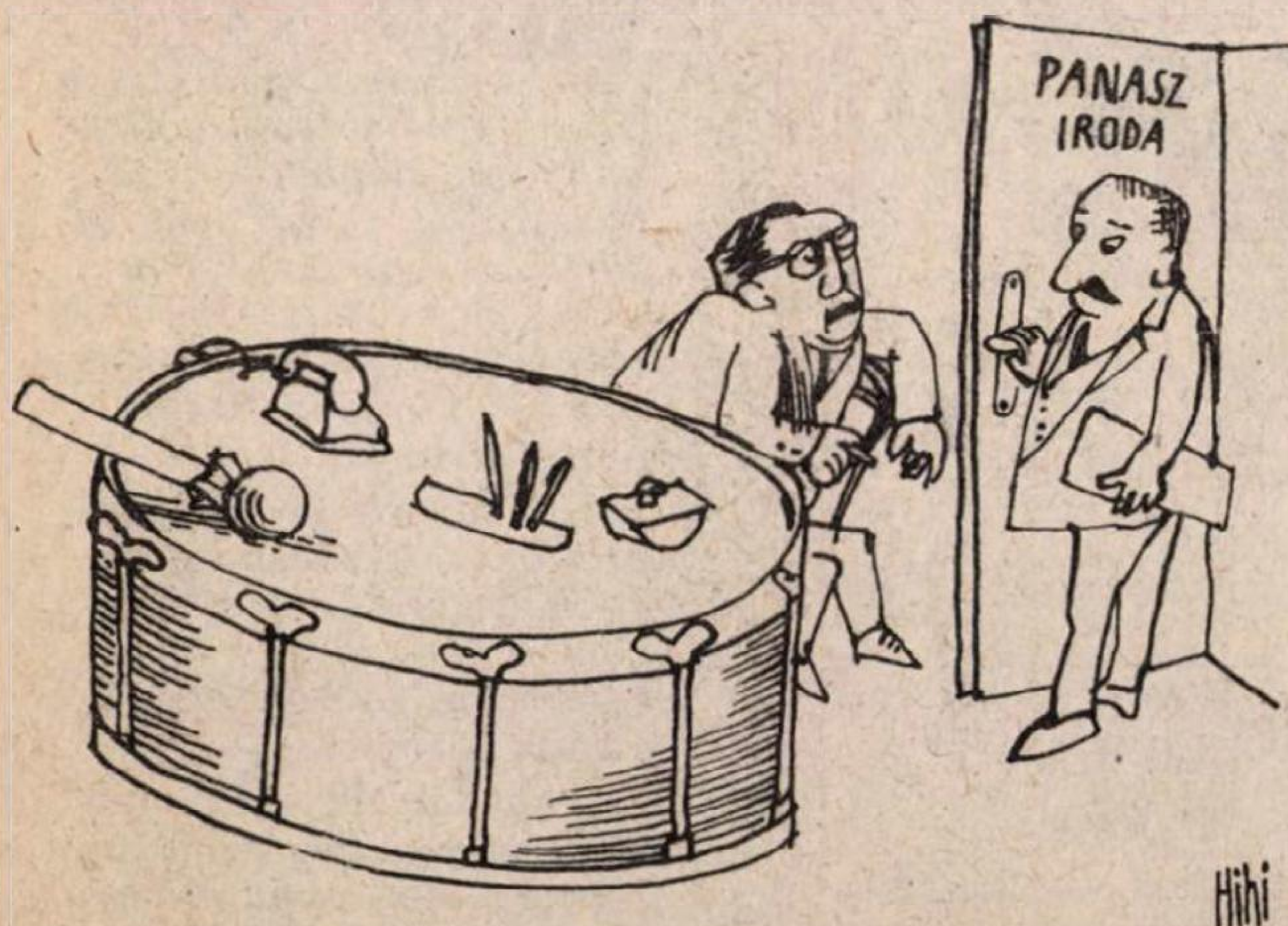
– Jöhetne már az a nő is. – morfondírozott a másik. – Ne kelljen szegénynek sokáig várnia...

– Oda nézz! – bökte meg hirtelen társát a bajuszos. – Ő lesz az!

A presszó előtt három idősebb hölgy állt meg, az egyikük kezében újság. Néhány percre élénk tereferébe merültek, aztán az újságos, megigazítva a legutóbbi divat szerint készült kalapját, megpuszilva a társnőit, elszánt mozdulattal benyitott a presszóba...

Puskás Tamás

Előzékenység

– Tudod, nálam az ügyfelek folyton az asztalt verik...

Udvariasság

– Néni, kérem, ott egy üres fogantyú! Miért nem tetszik kapaszkodni?

FÉRJEK és a HOBBYK

Van férj, kinek hobbyja a bélyeg.
Vonzalmának gyökerei mélyek.
A kis papír csipkefinom rajza
Az, amig a kedélyét felajzza.
Nem kell neki a kis oldalborda.
Tenyerén a bélyegeit hordja...

Van, akinek díszhalai vannak.
A feleség attól megy a falnak.
Bezzeg a férj a gupit nem unja,
Könyökig megy az akváriumba.
Hőmérőzi a vizet is persze,
S az számára a nap legszebb perce,
Mikor végre ellátva a dolgát:
Vízre hinti a szárított bolhát...

Vannak, ó, jaj, lemezgyűjtő férjek.
A lemez nem néma, mint a bélyeg.
A lemeznek szívhezszóló hangja
Szomszéd férjet szintén odacsalja.
A kis lakás: az igali csárda,
Benne csak a feleség az árva.
A szemeit riadozva hunyja
Mindenegyes recefice bummra...

Van férj, aki horgászik, ha ráér.
Felesége gyengéd mosolyáér'
Két szál szalmát keresztbe nem tenne.
Csak a csuka ébreszt tüzet benne.
Vízparton ül — nem harap a süllő.
De lassanként őmaga lesz hüllő...

Van galambász. Ha nap süt, ha ázik,
Naponta a galambdúcba mászik.
Felesége tupírját nem állja.
Gyönyöre a galamb bóbitája.
A ruhája mindig pihés néhol.
E férj csak a galambnak turbékol!

Van, akinek hobbyja a labda,
Amit rúgnak zöld gyepen szaladva.
Amit rúgnak izmos, gacsos lábak
Vagy az égnek vagy a kapufának.
Akit ez a labda megigézett,
Hol mérget szív magába, hol mézet.
A pályáról csendes otthonába
Vagy tigris tér haza, vagy egy páva.
Félve nézi hitvese, a drága.
Gólaránytól függ a boldogsága...

Van férj, aki a fotózás rabja,
Nyakában a gépet dajkálgatja.
Nem érdekli se ital, se étel,
Csak egy frappáns pillanatfelvétel.
S ha a kép rossz, sohase ő téved!
Vesz egy másik fényképezőgépet...

Van, akinek hobbyja a kemping.
Vagy a kajak. Ha a vízen nem ring:
A természet lágy ölén ver sátrat.
Felesége prüszkölhet és fázhat.
Egyre, mindig menni kell e férjjel.
Ez a házban a szentnek se fér el.
Talpa alá szikla kell vagy pázsit.
Négy fal között bőg, dühöng vagy ásít.
Vagy evezni kell vele vagy mászni.
Télen, nyáron gebedni, túrázni.
Nem csoda, ha szegény neje rászól:
— Kár volt neked lejönni a fáról!
Ennéd ma is a bogyókat zölden.
Maradtál vón' a Neander-völgyben!

Sorolhatnám tovább. Sok a hobby.
Szegény nőknek mindent meg kell szokni.
Szerencse, hogy a szépnem se retteg:
A hobbyért hobbyval fizet meg.
De már erre a versem nem tér ki.
Nők hobbyját írja meg egy férfi!

K. Tóth Lenke

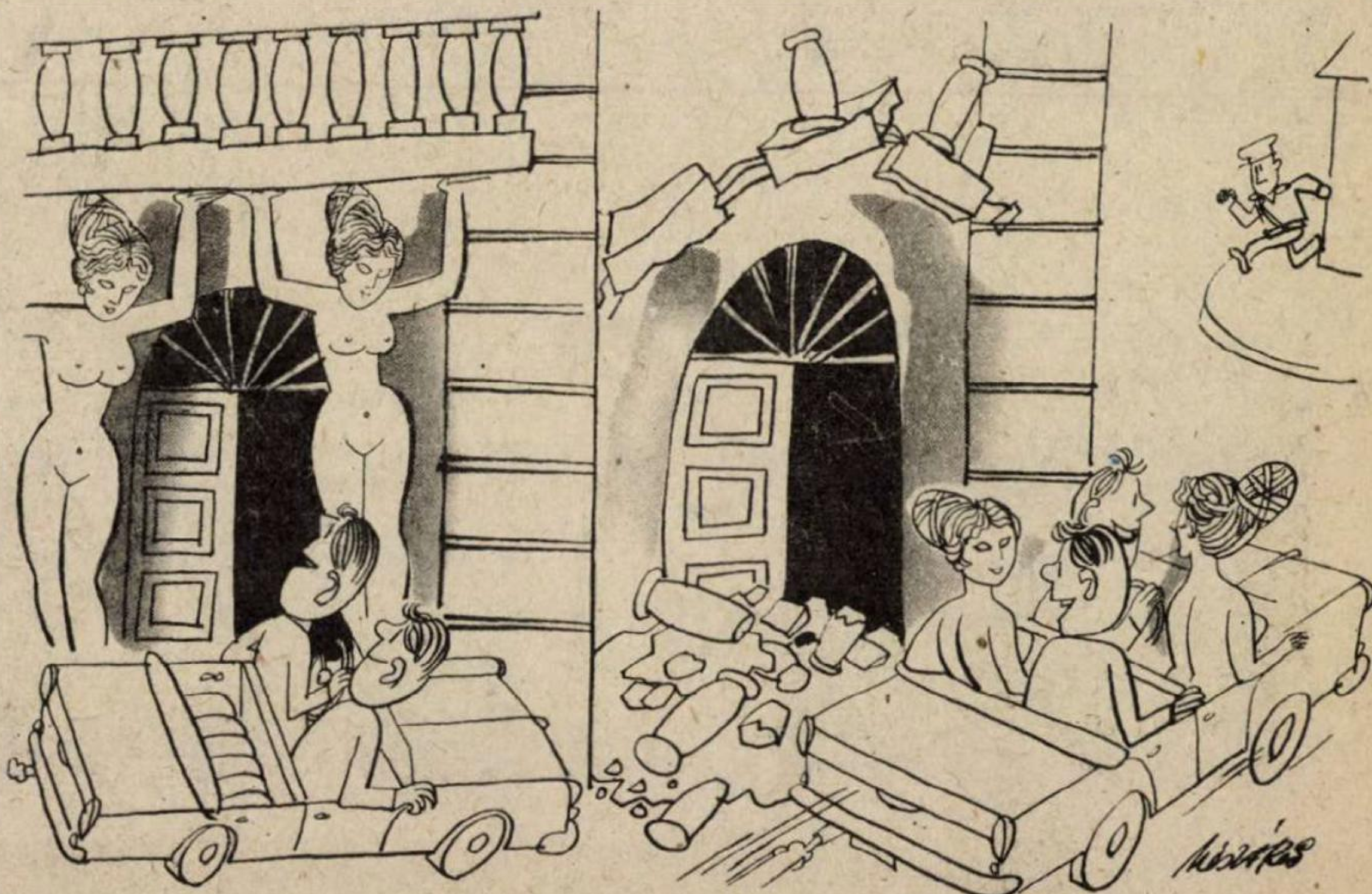

Nem közölhető kéziratot küldtek:

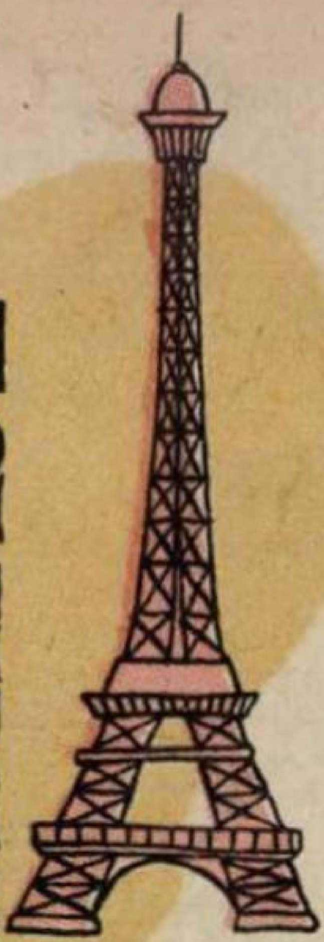
Sz. Judit, Bp. XIII., Pozsonyi út. – Sz. Mátyás, Bp. XI., Kalotaszegi út. – S. Imre, Bp. VI., Szondy u. – P. Károly, Bp. IV., Liszt F. u. – N. Imre, Bp. XIV., Pillangó u. – M. József, Bp. XV., Gergely u. – M. Géza, Bp. V., Váci u. – M. György, Bedegkér. – L. László, Kistelek. – L. László, Markaz. – K. István, Bp. XI., Kende u. – K. József, Tyukod. – J. Zsolt, Bp. XII., Szarvas G. út. – H. István, Bp. XIV., Semsey A. u. – G. Mária, Székesfehérvár. – Cs. F., Bp. XIV., Ilka u. – C. Mátyás, Bp. VIII., József krt. – B. János, Dunaújváros. – B. Imréné, Visegrád. – B. Pálné, Szigethalom. – Sz. Zoltán, Budapest. – S. Mária, Bp. III., Tégla u. – S. Ervin, Bp. II., Pasaréti út. – H. Attila, Miskolc. – N. József, Bp. V., Alkotmány u. – M. György, Bp. VI., Rudas L. u. – L. Ilona, Koppánymonostor. – K. Imre, Pilisszentkereszt. – J. Csaba, Bp. IV., Mária u. – H. Antal, Bp. I., Attila u. – F. László, Bp. XI., Thán K. u. – F. Márta, Bp. XVI., Hangulat u. – Cs. László, Szolnok. – Cs. József, Bp. VI., Szinyei M. u.

A nő és az autó

Mészáros András rajza

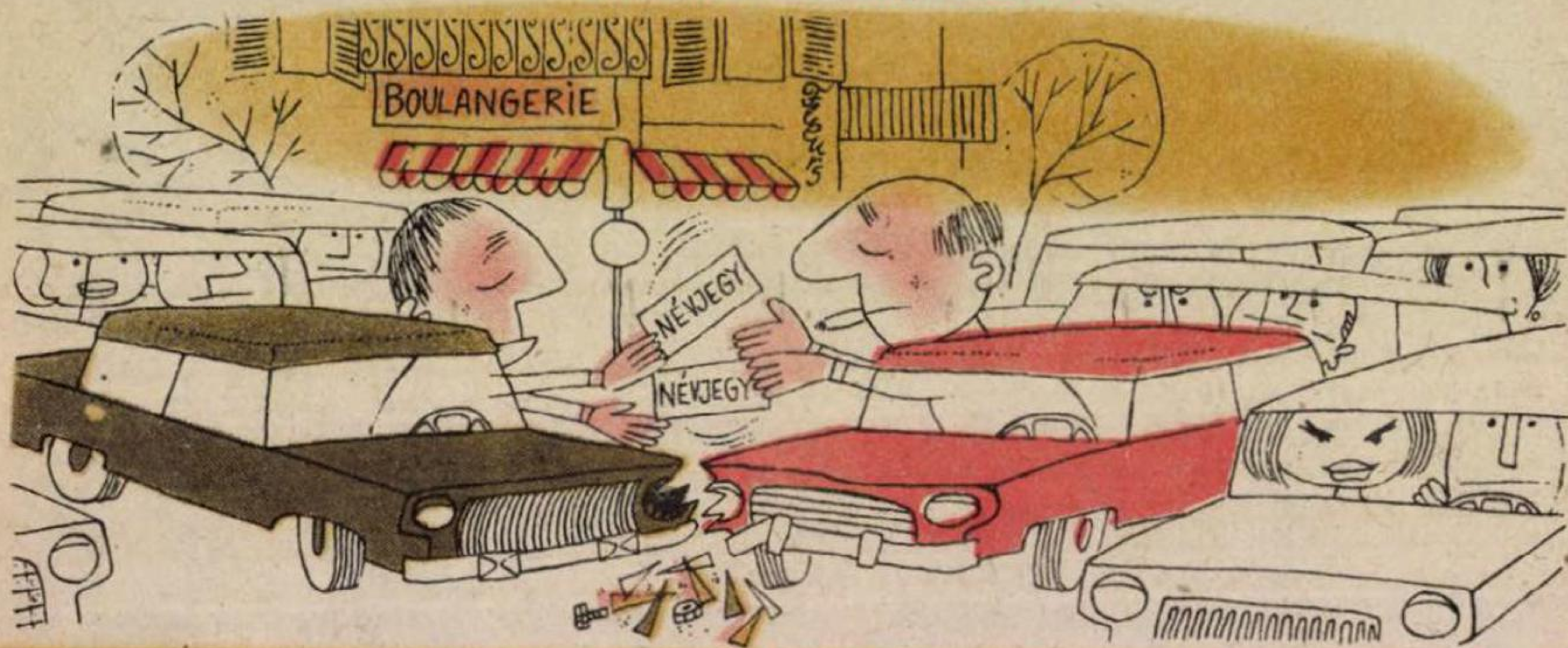
párizsi anziksz

BISZTRÓ

UTCAI ISMERKEDÉS

AMERIKAI VEVŐ

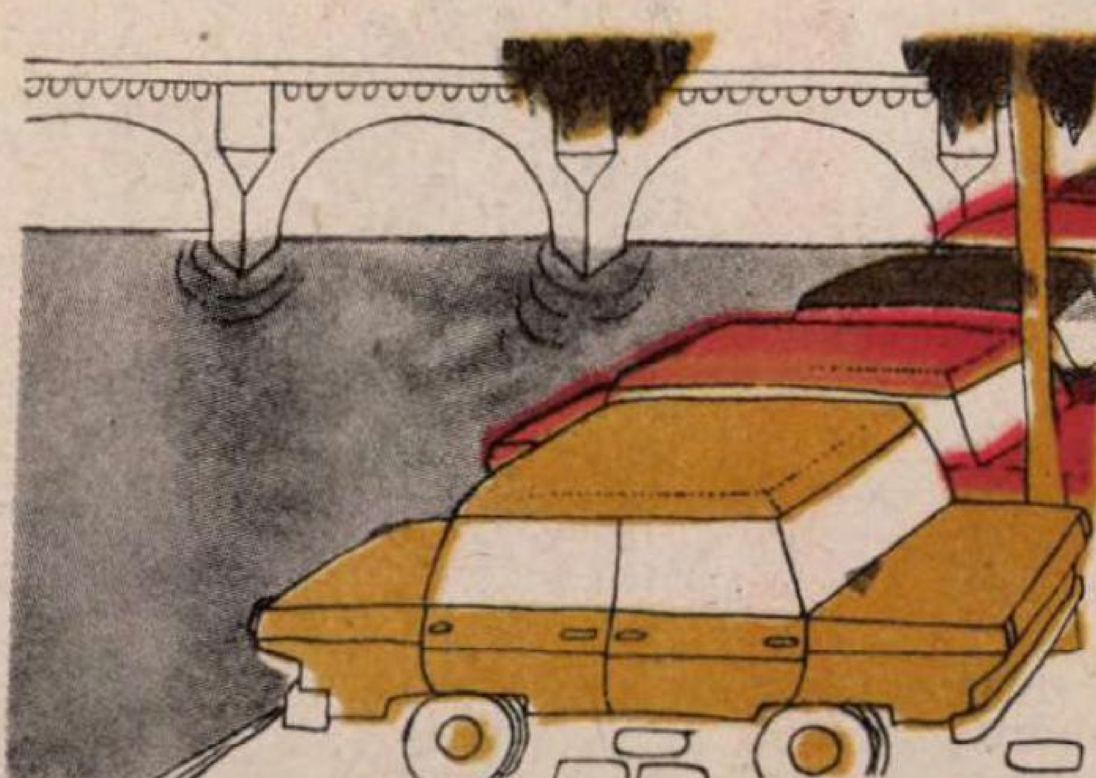
ASZFALT-FESTŐ

SZAJNA-PART

Egykor . . .

. . . és ma

Balázs-Piri Balázs rajzai

EGY ÁTHELYEZÉS TÖRTÉNETE

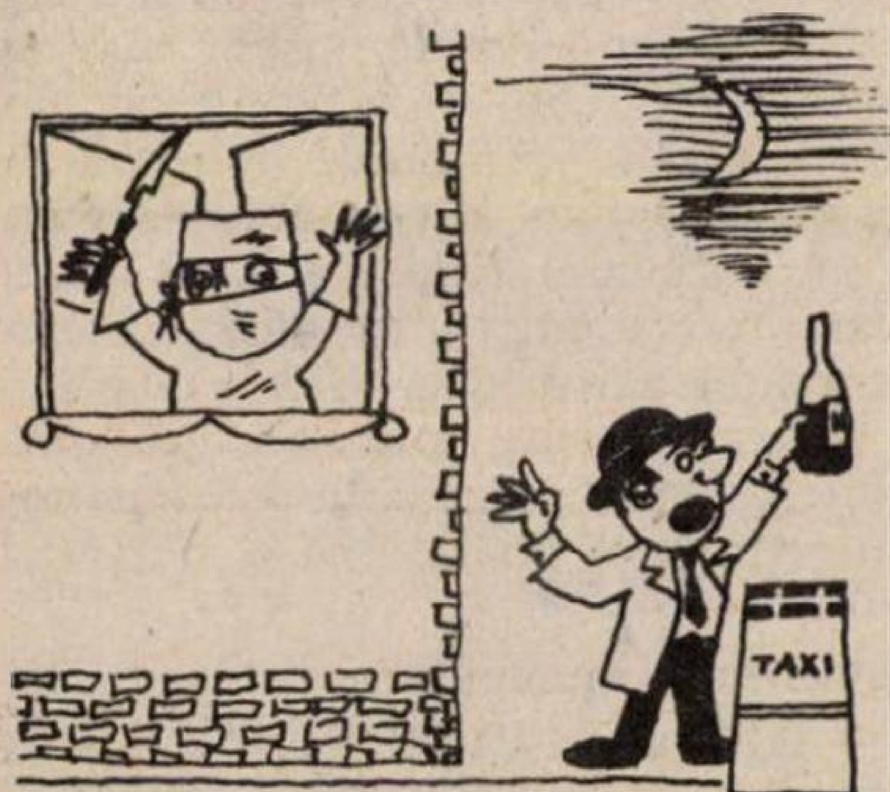
Nem egy beosztott áthelyezéséről szól ez a kis dolgozat, még csak nem is egy főnökéről, hanem csupán egy taxiállomás áthelyezéséről. De azért nem minden tanulság nélkül való...

A Róbert Károly körúti kórház előtt van egy taxiállomás, amely jócskán zavarja az intézmény lakóinak éjszakai nyugalmát. A gépkocsik indulása és érkezése, az autóajtó csapódása, a taxiállomás telefonjának berregése, a sofőrök beszélgetései megannyi zajforrás az amúgy is kevésbé mélyen alvó betegek számára. De gyakran előfordul az is, hogy éjnek évadján alaposan beszeszelt járókelők veszekszenek hangosan a gépkocsivezetőkkel, mert azok nem hajlandók őket elfuvarozni.

Az egyik ilyen vitát megunva egy beteg kiszólt, és csendre intette a hangoskodókat, mire valamelyik részeg egy fél téglát dobott be a kórterembe, ami az orvostudomány mai állása mellett kifejezetten árt az egészségnek.

Az incidens tavaly novemberben történt.

A felháborító esetet jelentették az osztályvezető főorvosnak, aki haladéktalanul

átírt a kórház igazgató főorvosának, kérve, hogy tegyen lépéseket a taxiállomás mielőbbi elhelyezése ügyében.

Az igazgató főorvos indokoltnak érezte a kérést, és továbbította a kerületi Tanács Egészségügyi Osztályának.

A XIII. ker. Tanács Egészségügyi Osztálya is rögtön látta, hogy igaz ügyről van szó, ezért a beadványt eljuttatta a Tanács Építési Osztályához.

Az Építési Osztályon szintén támogatták a betegek problémáját, és a paksamétát pártolólag küldték tovább a Fővárosi Tanács VB. Közlekedési Igazgatóságának.

A Fővárosi Tanács VB. Közlekedési Igazgatósága nem zárkózott el a jogosnak látszó panasz kivizsgálása elől. A rendőrség illetékes szakértőjének bevonásával többször is helyszíni szemlét tartottak. A szorgos tevékenység meghozta gyümölcsét, sikerült a közelben egy megfelelő másik parkolóhelyet találni a taxik számára.

Minderről természetesen értesítették az Autótaxi Vállalatot is. S egyben felkérték, hogy tárgyaljon a Postával az állomás telefonjának az átszereléséről. Hisz' egy taxiállomás áthelyezése tulajdonképpen csak ennyiből áll, át kell szerelni a telefont, és kész.

A féltégla-vicc óta közel egy esztendő telt el. A taxiállomás változatlanul a régi helyén van, változatlanul zavarva a betegek éjszakai nyugalmát.

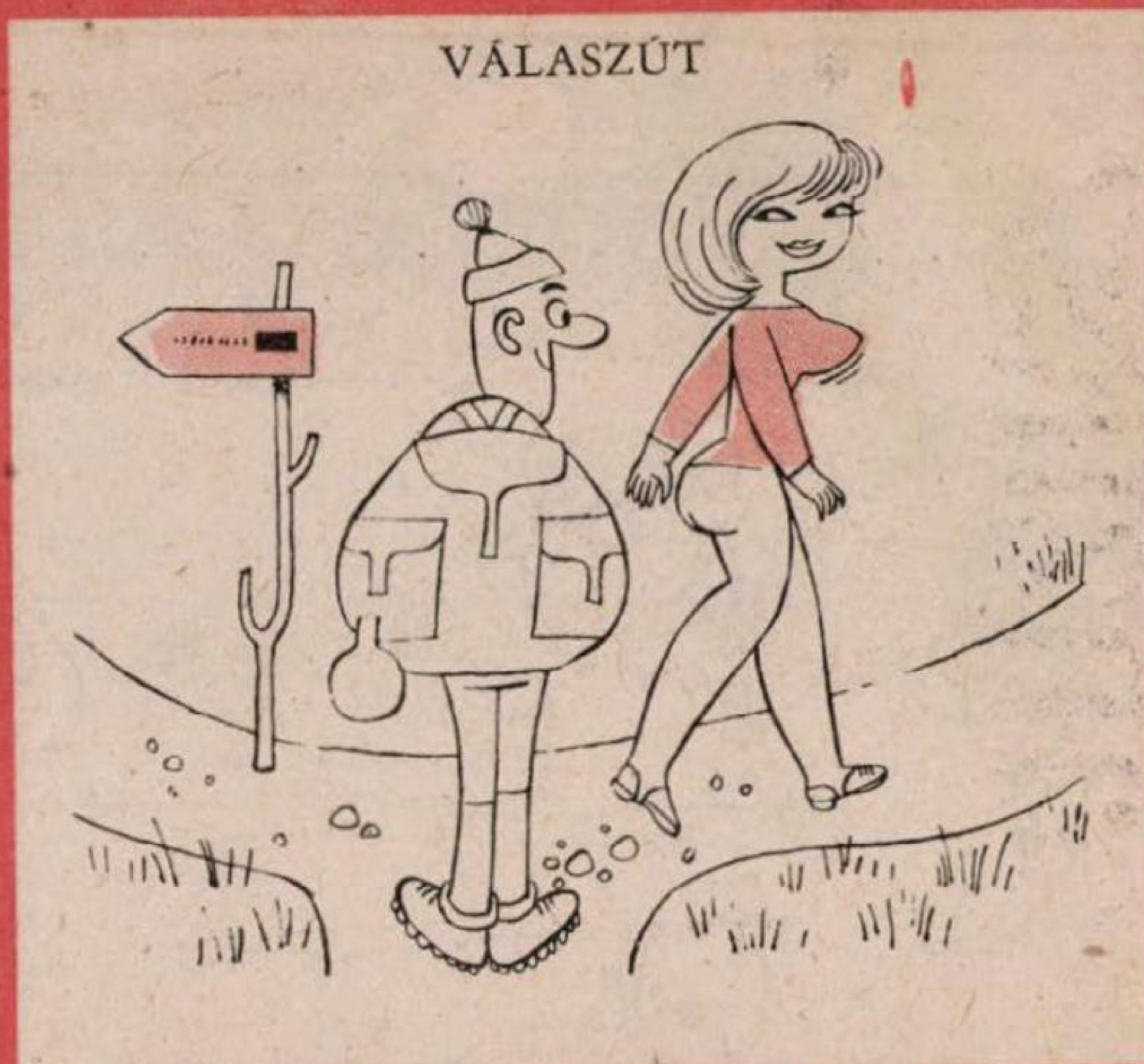
Még szerencse, hogy minden fórum elismerte a Kórház kérésének a jogosságát, és a maga részéről maximálisan támogatta is...

(d—th)

Tátrai anziksz

Pusztai Pál rajzai

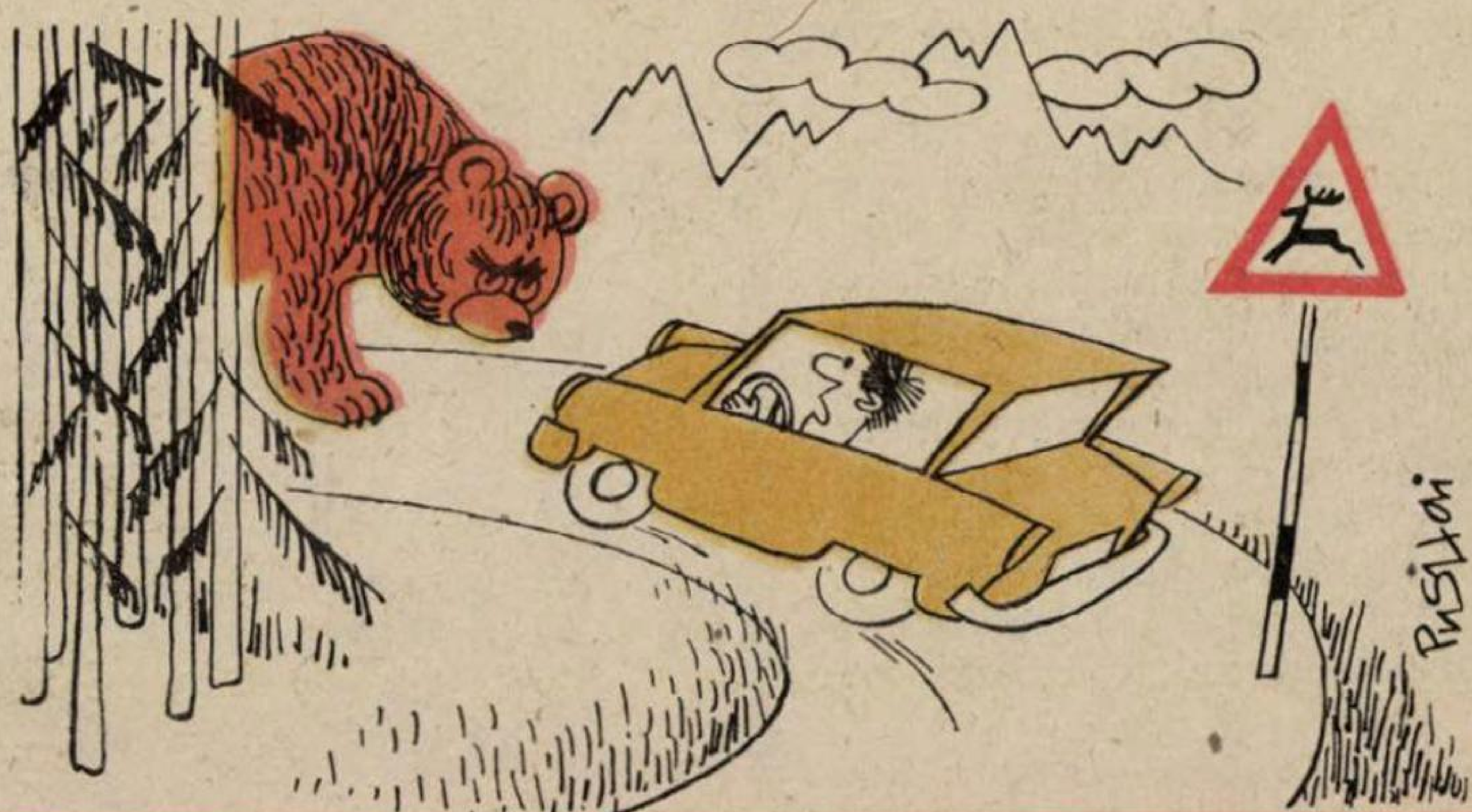
VÁLASZÚT

A SZENTSÉGTÖRŐ

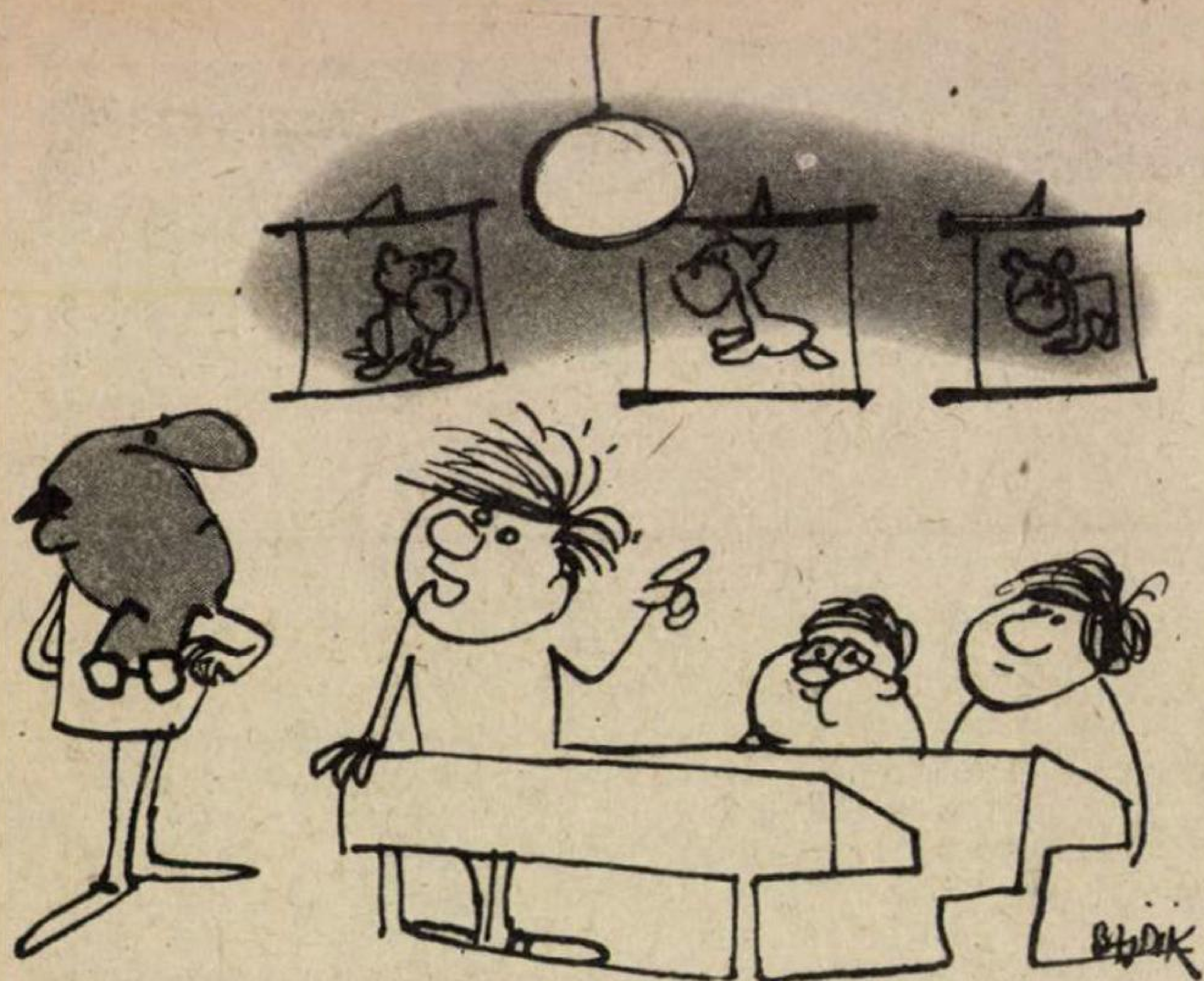

ÚTJELZŐ

TÉVES TÁBLA

A kor gyermeke

– A Kovács? Kint van a büfében . . .

Remete

Rövid filmek

Szomjas vagy a tudásra? Tágítani szeretnéd látókörödet? Érdekel a tudomány, technika, minden?

Ezért csinálnak neked népszerű-tudományos rövidfilmet.

Hogy közérthetően, egyszerűen, szemléletesen bepillantást nyújtsanak egy tudományág mélyébe, s noha laikus vagy, néhány perc alatt szellemes, könnyed magyarázattal megvilágítsák az új felfedezés, tudományos kutatás, új technikai konstrukció lényegét.

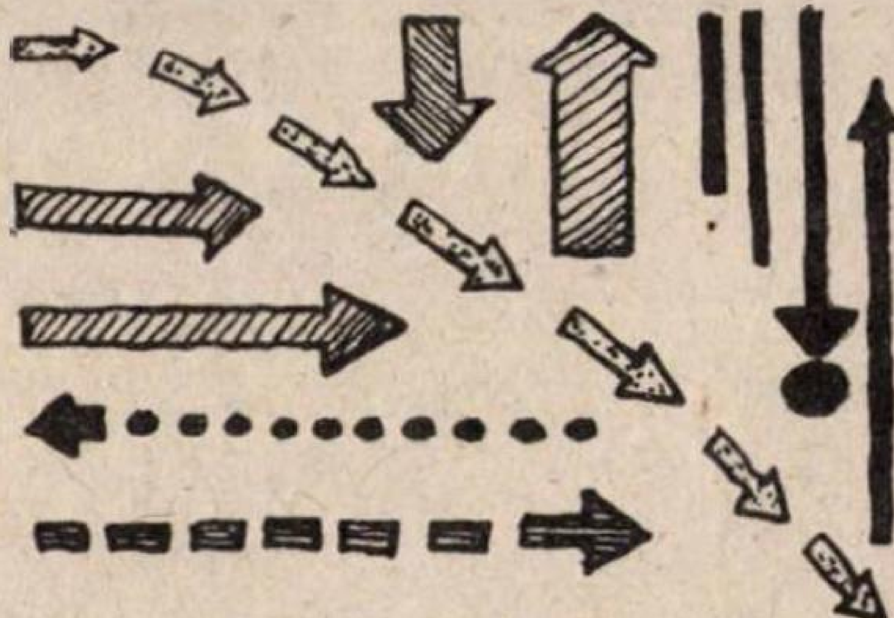
A vásznon feltűnik a cím:

AMIT A KONCENTRIKUS KÚPOLÓHORNYOLÁSRÓL MINDENKINEK TUDNIA KELL.

Komor, drámai hangvételű bevezetőzene akkordjai után megszólal egy bársonyosan puha, behízelgő férfihang: „Sok évszázaddal ezelőtt az ember még kézi erővel, illetőleg lábbal végezte a körkörös hornyolást, közismert idegen szóval: a replúziós görgődeknizés nehéz és fáradságos munkáját." (A vásznon feltűnik egy korabeli metszet: derékig mezítelen, nagy szakállú aggastyán felfordított talicskára emlékeztető masinán babrál, és a bal lába mintha valami pedált nyomogatna.) „A nagy holland hornyológus, Hans Joachim van der Blődermann azonban – folytatja a bársonyos hang – a múlt század nyolcvanas éveiben felfedezésével forradalmasította e nagy fontosságú gép mechanizmusát: zseniális felismeréstől vezettetve, a féderes alátét-pauknikat – tekercselt billenő-klamnikkal helyettesítette!"

Diadalmas zene harsan, egy pillanatra felvillan a vásznon Joachim van der Blődermann vörös márvány szobra Amszterdam főterén, majd feltűnik szemünk előtt egy hullámvonalakból, tekercsekből és kiugró beszögellésekből álló, bonyolult ábra, mely teljesen betölti a vásznat. Bársonyos hang: „Figyeljük meg a Blődermann-féle, új korszakot nyitó horony-klamni keresztmetszetét. Az ábrán szemléletesen látható a kónuszos retesz-kamó elliptikus furatsíkja."

A vásznon ezt követően újabb ábra bukkan fel, mely első pillantásra is sokkal több hullámvonalat, tekercset és kiugró beszögellést tartalmaz, mint az előző. A felvevőgép közelebb hatol, gyors, izgató zene, egyre hevesebb, idegfeszítő dobpergés, majd hirtelen néma csend, és e pattanásig feszült pillanatban egyszer csak rövid, vastag vonalkák bukkannak fel az ábra bal alsó sarkában és egymást követve a jobb felső sarok felé kezdenek vonulni. Békés vonulásukat azonban hirtelen megjelenő sárga és méregzöld nyilak keresztezik; a nyilak idegesen táncolnak, vibrálnak és makacsul beleütköznek hegyes nyíl-fejükkel rövid, vastag ellenfeleikbe. Valahányszor találkoznak, hangos csöngetés riasztja fel a közönséget, és a vonalkák összevissza kezdenek nyüzsögni. Ámde mikor már úgy látszik, hogy teljes a pánik, az ábra jobb oldalán váratlanul feltűnik három párhuzamos kígyóvonal és fenyegetően közeledni kezd. Láttukra a sárga nyilak megjuhászkodva visszatakarodnak a jobb sarokba, a zöldek meg a balba, a rövid vastag vonalkák pedig szép egyenes sorba rendeződnek és pattogó induló-ütemre, diadalmasan folytatják útjukat.

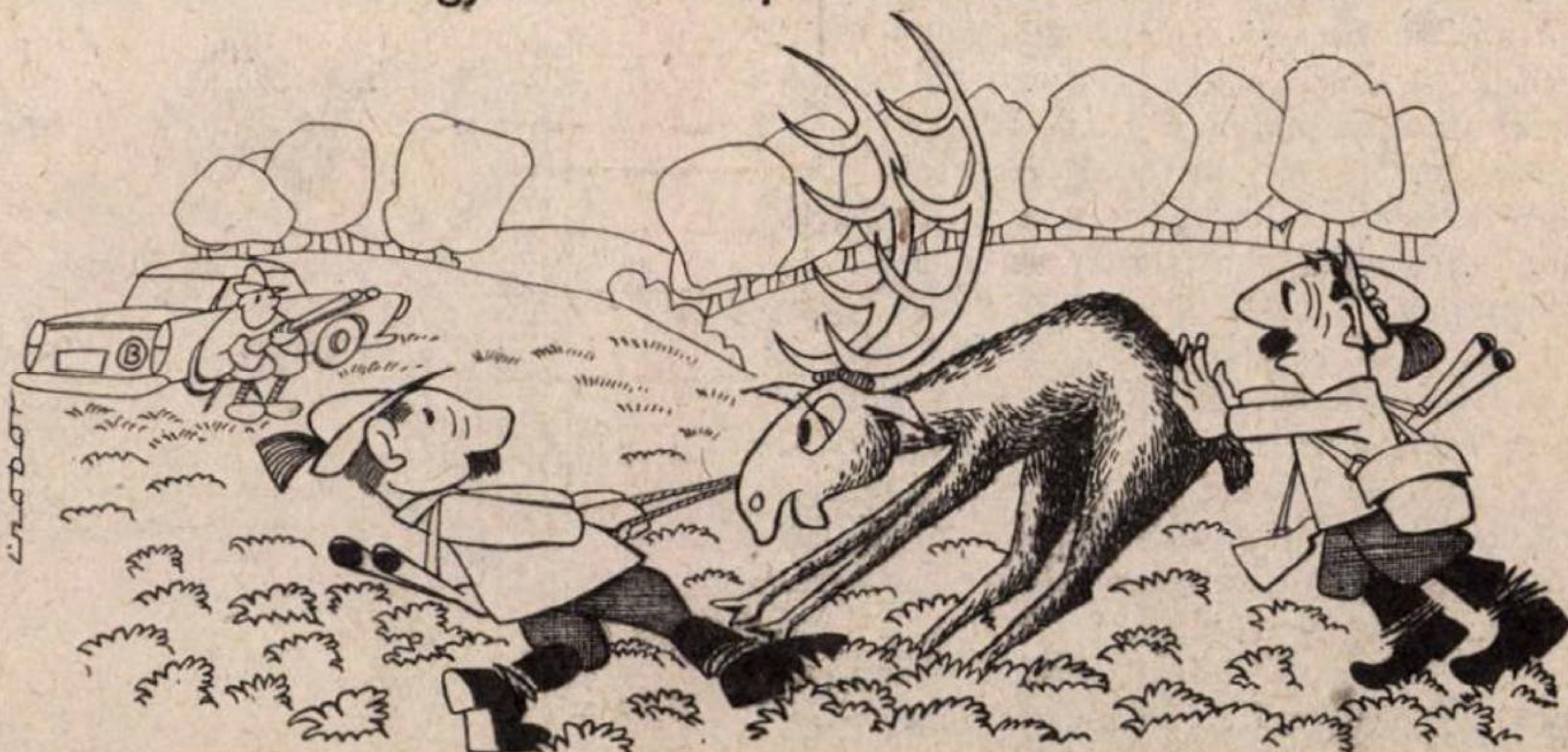

Bemondó ünnepélyes hangja: „Íme, ezt a ragyogó felfedezést köszönheti az egész hornyoló emberiség a nagy tudósnak és gondolkodónak, Hans Joachim van der Blődermann-nak!"

Diadalmas, fanfáros zene harsan, és te nézed az összehúzódó függönyt a vászon előtt, s fejedben apró kis inerciák, hüvelydugaszok és reteszkamók villóznak, pattognak; te hagyod, hadd pattogjanak, bágyadt mozdulattal megsimítod homlokod, pislogsz a fényben, révedten körülpillantasz, és kissé bizonytalanul úgy érzed, hogy ma alkalmasint ismét tágították látókörödet, ma ismét bölcsebb, műveltebb és okosabb lettél.

Radványi Ervin

Megjöttek a külföldi vadászok

– Nem megyek! Egész nyáron németül tanultam, ez meg belga!

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Melyik korban szerettek volna élni?

A vallásháborúk korában. Ugyanis mint ateistát biztos felmentettek volna a katonáskodás alól.

D. F.

Az utókorban. Az legalább hálás.

F. L.

Húszéves korban.

F. Gy.

A harmincéves háború idején, mert akkor nem kellett állandóan rettegni, hogy kitör a háború.

(f—p)

A középkorban. Mert akkor páncélruhában járhattam volna. S az nem gyűrődik.

G. Sz.

Abban a korban, amelyben a mammutok éltek. Olyan kedvesek...

K. A.

Az őskorban, Vértesszöllősön. Akkor most nekem örülne a tudományos világ.

M. Gy.

A jégkorszakban, mert nagyon szeretem a fagyit.

P. L.

A vaskorban, miután mostanában soha nincs egy vasam sem.

S. P.

Valamennyiben folytatólagosan, mert akkor megfigyelhettem volna, hogyan jutott el az emberiség idáig.

T. L.

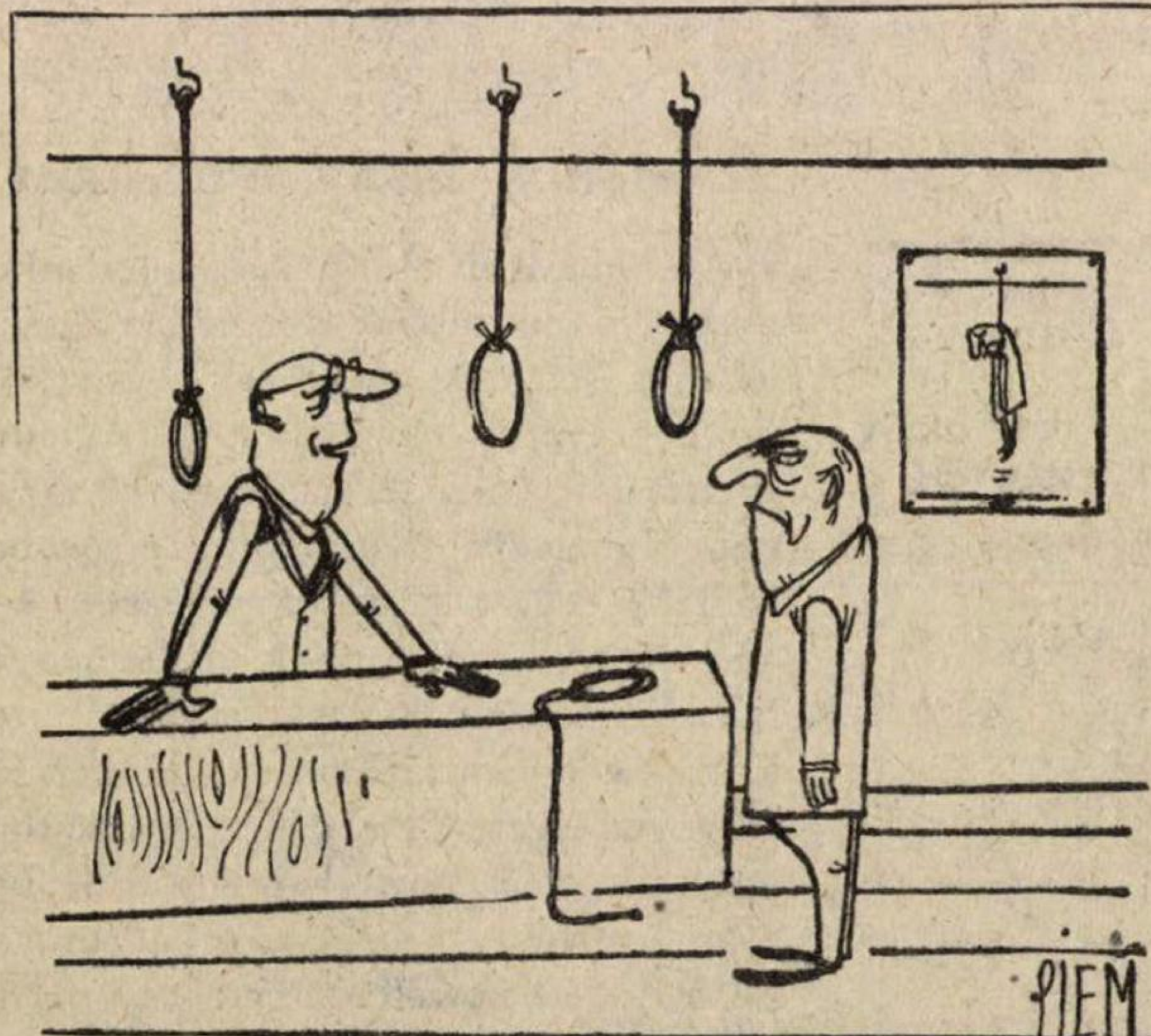

A nemzetközi helyzet

Várnai György rajza

– Még mindig nem vagy készen a szereléssel, Jenő?
(„Szpilki", Varsó)

– Milyen méretet parancsol?...
(„Le Figaro" Párizs)

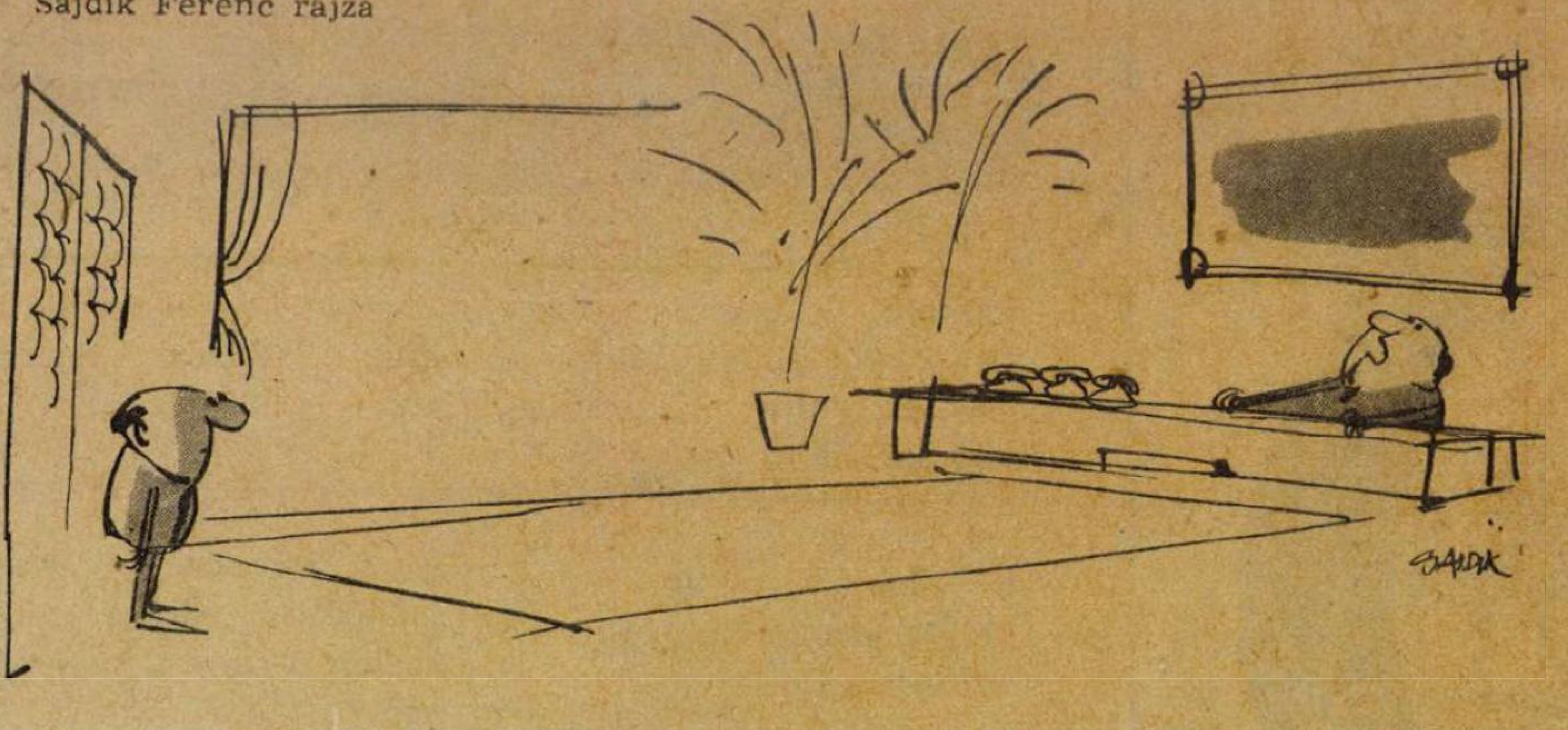
ŐSZI SZABADSÁG
(„Eulenspiegel", Berlin)

IMPORT HUMOR

A dolgozó megbecsülése

Sajdik Ferenc rajza

– Kovács kartárs, azért hívattam, hogy nincs-e egy húszasa elsejéig?

TIPIKUS PESTI

— Látja? Megint szép színes lett a Ludas!
— Amennyivel szebb volt színek nélkül...

Jól nevelt ifjúság

– Csókolom, Sanyi bácsi!...

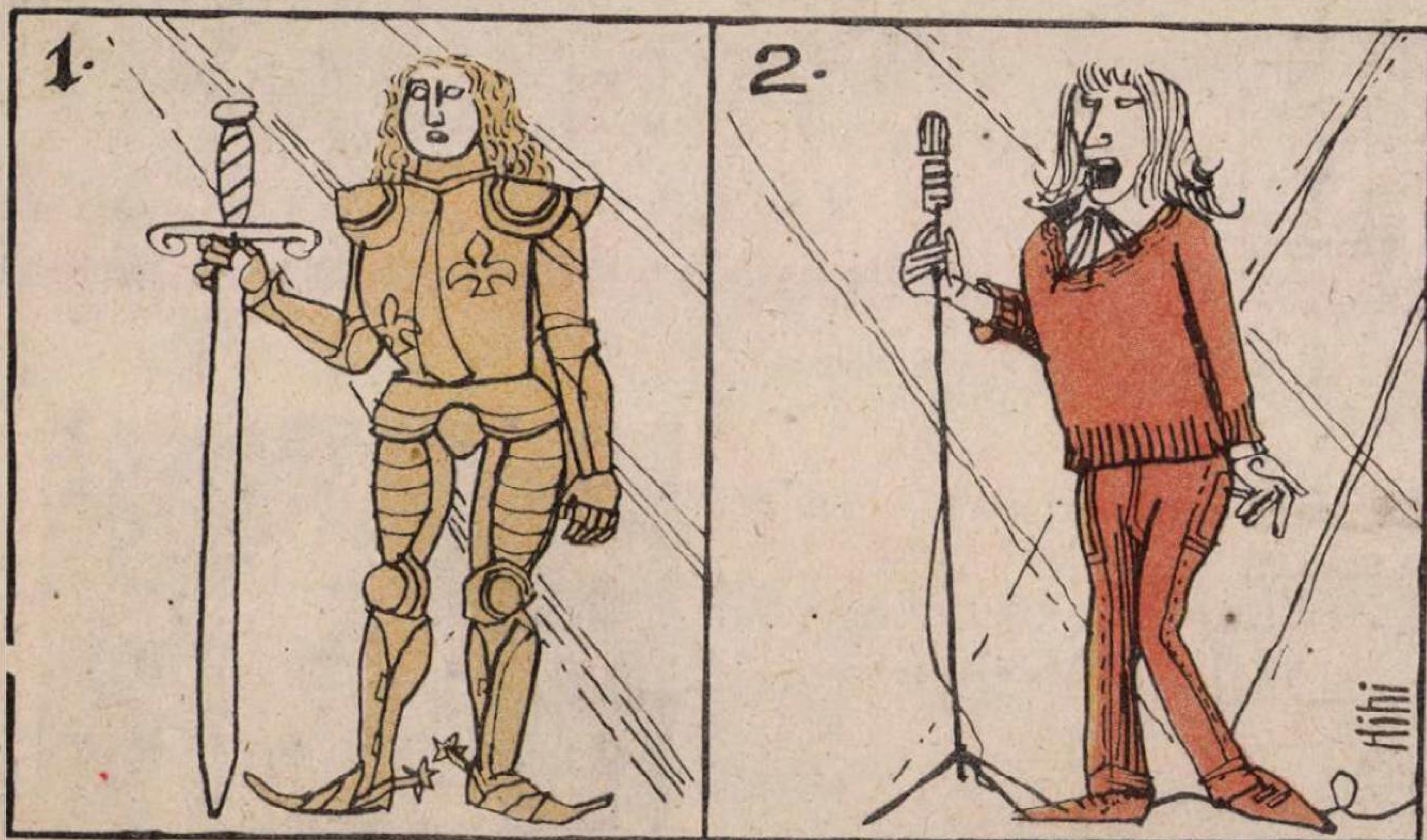
Csalódás

– Hát mindez csak játék volt?

Példaképek

Hegedüs István rajza

JOHNSON ÉS AZ IRODALOM

Az amerikai elnök sok mindenhez nem ért, de többek között az irodalomhoz sem. De hogy egy kicsit költőivé tegye az egyik beszédét, kiadta az utasítást beszédkészítőinek (ő maga nem bíbelődik ilyesmivel), hogy beszédébe vegyenek be egy idézetet Robert Lowell valamelyik költeményéből. Megtörtént. Johnson aztán az irodalmilag tájékozott, művelt ember fölényével idézte beszédében a felejthetetlenül szép Lowell-sorokat. A baj csak az volt, hogy ezeket a sorokat nem Robert Lowell, hanem egy másik költő, Matthew Arnold írta. Istenem, költő – költő. Nagyobb baj az, hogy Johnson összetéveszti Saigont Washingtonnal. Vagy Los-Angelesszel?...

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.5992 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504